ଯୋଏଲ ପୁସ୍ତକ ଓ ଲାଓଦିକିୟା ସପ୍ତମ-ଦିନ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ ମଣ୍ଡଳୀ - ସଂଖ୍ୟା ତିନି

ଲାଲ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସର ଏକ ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ର

Jeff Pippenger
2025-12-03

ଆମେ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଲେଖାଟିକୁ ଏହି ପ୍ରଶ୍ନ ସହିତ ସମାପ୍ତ କରିଥିଲୁ, "ଏହି ଧାରଣାଗୁଡ଼ିକ ସ୍ଥାପିତ ହେବା ପରେ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠିପାରେ ଯେ, ୨/11ରେ କିପରି ଯୋଏଲଙ୍କ ପୁସ୍ତକ ସେହି ସନ୍ଦେଶରେ ପରିଣତ ହେଲା, ଯାହାକୁ ପିତର ପେଣ୍ଟେକୋଷ୍ଟରେ ଚିହ୍ନିତ କରିଥିଲେ?"

ପେତ୍ର ପରିଚୟ କରାଉଥିଲେ ଯେ, ପେଣ୍ଟେକୋଷ୍ଟର ଦିନରେ ଯୋଏଲଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀର ପୂରଣ ହେଉଥିଲା; ଏହା ଏମିତି ଏକ ସମୟବିନ୍ଦୁ ଯାହା ପେଣ୍ଟେକୋଷ୍ଟୀୟ ଋତୁର ଶେଷକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ। ପେଣ୍ଟେକୋଷ୍ଟୀୟ ଋତୁରେ ଆରମ୍ଭରେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କର ଏକ ପ୍ରକାଶ ଥିଲା, ଏବଂ ପରେ ଶେଷରେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କର ତାହାଠାରୁ ଅଧିକ ମହାନ ପ୍ରକାଶ ଥିଲା। ବିଶ୍ୱାସଦ୍ୱାରା ଏହା ବୁଝି, ଯେ ବାଇବେଲ ଓ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀର ଆତ୍ମା—ଉଭୟେ—ଯୋଏଲଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀକୁ ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷାର ସମୟରେ ପ୍ରୟୋଗ କରନ୍ତି, ଆମେ ଜାଣିପାରୁ ଯେ ଯୋଏଲ ପୁସ୍ତକ ୨/11 ରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ସତ୍ୟ ହୋଇଉଠିଲା; ଏବଂ ଏହି ପୁସ୍ତକର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଉପାଦାନ ସିଧାସଳଖ ଭାବରେ ୨/11 ରୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇ, ସେଠାରୁ ଆଗକୁ ବଢ଼ି, ସାତଟି ଶେଷ ବିପତ୍ତି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଓ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ସମେତ, ସେହି ଭବିଷ୍ୟବାଣୀମୂଳକ ଇତିହାସ ବିଷୟରେ କହିବ, ଯାହାକୁ ଯୋଏଲ "ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦିନ" ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ କରନ୍ତି।

୧୮୪୪ ଦ୍ୱାରା ଯେପରି ପ୍ରତିରୂପିତ ହୋଇଛି, ୨/11 ରେ ଲାଓଦିକିଆର ସନ୍ଦେଶର ପ୍ରସ୍ତୁତି ବର୍ତ୍ତମାନର ପରୀକ୍ଷାତ୍ମକ ସତ୍ୟରୂପେ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା। ଇଶାୟା ସେହି ଏକେ ସନ୍ଦେଶକୁ ଅଠାନବେତମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ତୂରୀର ସ୍ୱରଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିରୂପିତ କରନ୍ତି, ଯେଉଁଥିରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଜନମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ଅପରାଧମାନ ଦେଖାଯାଏ। ଯେ "ଦିନ" ଇଶାୟା ନିଜ ସ୍ୱରକୁ ତୂରୀ ପରି ଧ୍ୱନିତ କରିବା ଆରମ୍ଭ କରନ୍ତି, ସେହି ଏକେ ଦିନରେ ସେ ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ରର ଗୀତ ଗାନ କରନ୍ତି।

> ସେହି ଦିନରେ ତୁମେ ତାହାଙ୍କ ବିଷୟରେ ଏହି ଗୀତ ଗାଅ, "ରକ୍ତବର୍ଣ୍ଣ ଦ୍ରାକ୍ଷାର ଏକ ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ର।" ମୁଁ, ସଦାପ୍ରଭୁ, ତାହାକୁ ରକ୍ଷା କରେ; ମୁଁ ପ୍ରତିକ୍ଷଣ ତାହାକୁ ଜଳସେଚନ କରିବି; କେହି ଯେଣ୍ଡା ତାହାକୁ କ୍ଷତି ନ କରେ, ସେଥିପାଇଁ ମୁଁ ରାତିଦିନ ତାହାକୁ ରକ୍ଷା କରିବି। କ୍ରୋଧ ମୋର ଭିତରେ ନାହିଁ; ଯୁଦ୍ଧରେ କିଏ ମୋର ବିରୁଦ୍ଧରେ କାଣ୍ଟା ଓ କଣ୍ଟକ ଠିଆ କରିବ? ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟଦିଆଁ ଯାଇବି, ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକାଥରେ ଦହନ କରିଦେବି। ନଚେତ୍ ସେ ମୋର ଶକ୍ତିକୁ ଧରୁ, ଯେଣ୍ଡା ସେ ମୋ ସହିତ ସମାଧାନ କରିପାରେ; ଏବଂ ସେ ନିଶ୍ଚୟ ମୋ ସହିତ ସମାଧାନ କରିବ। ଯାକୁବରୁ ଆସୁଥିବାମାନଙ୍କୁ ସେ ମୂଳ ଧରାଇବେ; ଇସ୍ରାଏଲ ପୁଷ୍ପିତ ଓ କଳିତ ହେବ, ଏବଂ ଫଳରେ ପୃଥିବୀର ମୁହଁକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଦେବ। ଯିଶାୟ 27:2–6।

ଆଧୁନିକ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ "ଇସ୍ରାଏଲ ପୁଷ୍ପିତ ହେବ ଓ କୁଢ଼ି ଧରିବ, ଏବଂ ପୃଥିବୀର ମୁହଁକୁ ଫଳରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଦେବ" ଶେଷ ବର୍ଷାର ଅବଧିରେ, କାରଣ ପ୍ରଥମ ବର୍ଷା ଗଛର କୁଢ଼ି ଧରିବା ଓ ପୁଷ୍ପିତ ହେବାକୁ ସମ୍ଭବ କରାଏ, ଏବଂ ଶେଷ ବର୍ଷା ଫଳ ଉତ୍ପନ୍ନ କରେ। ୨/11 ରେ ଯେତେବେଳେ ନ୍ୟୁୟର୍କର ଭବନଗୁଡ଼ିକ ଧସିପଡ଼ିଲା, ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ଅଠାରୋର ପରାକ୍ରମୀ ଦୂତ ଅବତରଣ କଲେ, ଏବଂ ଶେଷ ବର୍ଷା ଛିଟିକିବା ଆରମ୍ଭ କଲା। ସେହି ସମୟରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପାହାରାଦାରମାନେ ଲାଓଦିକିଆ ମଣ୍ଡଳୀଙ୍କ ପାଇଁ ତୂରୀ ବାଜାଇବାକୁ ଥିଲେ। ଇଶାୟାଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତା, ଯାହା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଜନଙ୍କ ପାପଗୁଡ଼ିକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ, ସେହି ଲାଲ ଦାଖର ବାଗିଚାର ଗୀତ ମଧ୍ୟ ଅଟେ। ଯୋଏଲଙ୍କ ପ୍ରଥମ ଅଧ୍ୟାୟ ସେହି ନିଜେ ବାର୍ତ୍ତା ଅଟେ।

> ପେଥୁଏଲଙ୍କ ପୁତ୍ର ଯୋଏଲଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିଥିବା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ।
>
> ଏହା ଶୁଣ, ହେ ବୃଦ୍ଧ ମାନେ, ଏବଂ ଦେଶର ସମସ୍ତ ନିବାସୀମାନେ, କାନ ଦିଅ। ଏପରି କଥା କି ତୁମ୍ଭ ମାନଙ୍କ ଦିନରେ ଘଟିଛି, କିମ୍ବା ତୁମ୍ଭ ମାନଙ୍କ ପିତୃପୁରୁଷମାନଙ୍କ ଦିନରେ ମଧ୍ୟ ? ଏହା ବିଷୟରେ ତୁମ୍ଭ ମାନେ ନିଜ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ କହ;

ଏବଂ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନେ ନିଜ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ କହନ୍ତୁ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନେ ଆଉ ଗୋଟିଏ ପିଢ଼ୀକୁ କହନ୍ତୁ।

ପାଳମରକୀଟ ଯାହା ଛାଡ଼ି ଯାଇଛି, ତାହା ଟିଡ଼ିପୋକ ଖାଇଦେଇଛି; ଏବଂ ଟିଡ଼ିପୋକ ଯାହା ଛାଡ଼ି ଯାଇଛି, ତାହା କ୍ୟାଙ୍କରକୀଟ ଖାଇଦେଇଛି; ଏବଂ କ୍ୟାଙ୍କରକୀଟ ଯାହା ଛାଡ଼ି ଯାଇଛି, ତାହା ଶୁଆପୋକ ଖାଇଦେଇଛି।

ହେ ମତ୍ତମାନେ, ଜାଗ୍ରତ ହୁଅ ଓ ବିଳାପ କର; ଏବଂ ହେ ସମସ୍ତ ଦ୍ରାକ୍ଷାମଦପାନକାରୀମାନେ, ବିଲାପଧ୍ୱନି କର, କାରଣ ନୂତନ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମୁଖରୁ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ହୋଇଯାଇଛି।

କାରଣ ମୋର ଦେଶ ଉପରେ ଏକ ଜାତି ଆକ୍ରମଣ କରିଆସିଛି, ସେ ବଳବାନ ଏବଂ ସଂଖ୍ୟାହୀନ; ତାହାର ଦାନ୍ତ ସିଂହର ଦାନ୍ତ ସମାନ, ଏବଂ ତାହାର ଦଢ଼ ଦାନ୍ତ ମହାସିଂହର ଦାନ୍ତ ସମାନ। ସେ ମୋର ଦ୍ରାକ୍ଷାଲତାକୁ ଉଜାଡ଼ କରିଦେଇଛି, ଏବଂ ମୋର ଡୁମୁର ଗଛର ଛାଲ ଖୋସାଇଦେଇଛି; ସେ ତାହାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିର୍ବସ୍ତ୍ର କରି ଫିଙ୍ଗିଦେଇଛି; ତାହାର ଡାଳଗୁଡ଼ିକ ଧଳା ହୋଇଯାଇଛି। ତୁମ ଯୌବନର ସ୍ୱାମୀ ପାଇଁ ଚଟ ପିନ୍ଧିଥିବା କୁମାରୀ ପରି ବିଳାପ କର। ଭୋଜନ ନିବେଦନ ଓ ପାନ ନିବେଦନ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଗୃହରୁ ବନ୍ଦ ହୋଇଯାଇଛି; ଯାଜକମାନେ, ଅର୍ଥାତ୍ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସେବକମାନେ, ଶୋକ କରୁଛନ୍ତି। କ୍ଷେତ୍ର ଉଜାଡ଼ ହୋଇଯାଇଛି, ଦେଶ ଶୋକ କରୁଛି; କାରଣ ଶସ୍ୟ ନଷ୍ଟ ହୋଇଯାଇଛି; ନୂତନ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ଶୁଷ୍କ ହୋଇଯାଇଛି, ତେଲ କ୍ଷୀଣ ହୋଇଯାଇଛି।

ହେ ଚାଷୀମାନେ, ଲଜ୍ଜିତ ହୁଅ; ହେ ଦାଖଲତା ପାଳକମାନେ, ବିଳାପ କର, ଗହମ ଓ ଯବ ପାଇଁ; କାରଣ କ୍ଷେତ୍ରର ଶସ୍ୟକଟା ନଷ୍ଟ ହୋଇଯାଇଛି। ଦାଖଲତା ଶୁଖିଯାଇଛି, ଏବଂ ଡିମ୍ବିରି ବୃକ୍ଷ କ୍ଷୀଣ ହୋଇଯାଇଛି; ଦାଳିମ୍ବ ବୃକ୍ଷ, ଖଜୁରୀ ବୃକ୍ଷ ମଧ୍ୟ, ଓ ସେଉ ବୃକ୍ଷ, ଅର୍ଥାତ କ୍ଷେତ୍ରର ସମସ୍ତ ବୃକ୍ଷ ଶୁଖିଯାଇଛି; କାରଣ ମନୁଷ୍ୟସନ୍ତାନମାନଙ୍କଠାରୁ ଆନନ୍ଦ ଶୁଖିଯାଇ ଦୂର ହୋଇଯାଇଛି।

ହେ ଯାଜକମାନେ, ତୁମେମାନେ କଟିବନ୍ଧନ କରି ବିଳାପ କର; ହେ ବେଦୀର ସେବକମାନେ, ହାହାକାର କର; ଆସ, ହେ ମୋର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସେବକମାନେ, ତୁମେମାନେ ଚଟ ପିନ୍ଧି ସାରା ରାତି ପଡ଼ି ରୁହ; କାରଣ ଭକ୍ଷ୍ୟ-ନିବେଦନ ଓ ପେୟ-ନିବେଦନ ତୁମମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଗୃହରୁ ବନ୍ଦ ହୋଇଯାଇଛି। ଉପବାସକୁ ପବିତ୍ର କର, ଗମ୍ଭୀର ସଭା ଡାକ, ପ୍ରାଚୀନମାନଙ୍କୁ ଓ ଦେଶର ସମସ୍ତ ବାସିନ୍ଦାଙ୍କୁ ତୁମମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଗୃହରେ ସମବେତ କର, ଏବଂ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଡାକ। ହାୟ, ସେହି ଦିନ ପାଇଁ! କାରଣ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦିନ ସନ୍ନିକଟ, ଏବଂ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ବିନାଶ ସଦୃଶ ତାହା ଆସିବ। ଆମ ଚକ୍ଷୁ ସମ୍ମୁଖରୁ ଭକ୍ଷ୍ୟ କାଟି ନେଇଯାଇନି କି? ହଁ, ଆମ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଗୃହରୁ ଆନନ୍ଦ ଓ ଉଲ୍ଲାସ ମଧ୍ୟ କାଟି ନେଇଯାଇଛି। ବୀଜମାନେ ସେମାନଙ୍କ ମାଟି ଢେଲା ତଳେ ପଚିଯାଇଛି, ଭଣ୍ଡାରଗୁଡ଼ିକ ଉଜାଡ଼ ହୋଇପଡ଼ିଛି, ଗୋଲାଘରଗୁଡ଼ିକ ଭାଙ୍ଗିପଡ଼ିଛି; କାରଣ ଧାନ୍ୟ ଶୁଖିଯାଇଛି। ପଶୁମାନେ କେମିତି କ୍ରନ୍ଦନ କରୁଛନ୍ତି! ଗୋବନ୍ଧମାନଙ୍କ ଝୁଣ୍ଡ ବିହ୍ୱଳ ହୋଇଛି, କାରଣ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଚରଣଭୂମି ନାହିଁ; ହଁ, ମେଷପାଳମାନେ ମଧ୍ୟ ଉଜାଡ଼ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି।

ହେ ପ୍ରଭୁ, ମୁଁ ତୁମ ପାଖକୁ ଆର୍ତ୍ତନାଦ କରିବି; କାରଣ ଅଗ୍ନି ମରୁଭୂମିର ଚରାଣଭୂମିଗୁଡ଼ିକୁ ଭସ୍ମ କରିଦେଇଛି, ଏବଂ ଜ୍ୱାଳା କ୍ଷେତ୍ରର ସମସ୍ତ ବୃକ୍ଷକୁ ଦହନ କରିଦେଇଛି। କ୍ଷେତ୍ରର ପଶୁମାନେ ମଧ୍ୟ ତୁମ ପାଖକୁ ଆର୍ତ୍ତ ସ୍ୱରରେ ଡାକୁଛନ୍ତି; କାରଣ ଜଳଧାରାମାନେ ଶୁଖିଯାଇଛି, ଏବଂ ଅଗ୍ନି ମରୁଭୂମିର ଚରାଣଭୂମିଗୁଡ଼ିକୁ ଭସ୍ମ କରିଦେଇଛି। ଯୋଏଲ 1:1–20।

ଯୋଏଲଙ୍କ ପ୍ରଥମ ଅଧ୍ୟାୟ ଦେବଙ୍କ ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ରର ବିନାଶକୁ ସମ୍ବୋଧନ କରୁଛି। ଯିଶାୟା "ସେହି ଦିନ"କୁ ସେହି ଦିନ ବୋଲି ସ୍ଥିର କରନ୍ତି, ଯେତେବେଳେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷା ଆରମ୍ଭ ହୁଏ, କାରଣ ସେହି ଦିନ ଉଦ୍ଭିଦମାନେ ପୁଷ୍ପିତ ହେବା ଓ କଳି ଧରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରନ୍ତି। ଯିଶାୟା ଆମକୁ ଏହା ଜଣାଇଥିବା ସତ୍ୟ ଯେ ଦେବଙ୍କ ଜନମାନେ "ମୂଳ ଧରିବେ," "ପୁଷ୍ପିତ ହେବେ ଓ କଳି ଧରିବେ," ଏବଂ "ଫଳ" ଦ୍ୱାରା ପୃଥିବୀକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବେ, ତାହା ତିନିଟି ପଦକ୍ରମର ଏକ କ୍ରମୋନ୍ନତ ଇତିହାସକୁ ଚିତ୍ରିତ କରୁଛି। ଏକ ଉଦ୍ଭିଦ ଭୂମିରେ "ମୂଳ" ଧରେ। ତେଣୁ "ମୂଳ ଧରିବା"ର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଭୂମି ଉପରେ ଦୃଢ଼ ଭାବେ ଠିଆ ହେବା, ଯାହା ହେଉଛି ତଳ ତଳା କିମ୍ବା ଭିତ୍ତି। ଯେମାନେ "ଯାକୁବରୁ ବାହାରି ଆସନ୍ତି" ସେମାନେ "ମୂଳ ଧରନ୍ତି," ଏବଂ ପରେ ସେମାନଙ୍କୁ "ଇସ୍ରାଏଲ" ବୋଲି କୁହାଯାଏ। ଯେମାନେ ଲାଉଦିକିଆର ଅନୁଭବରୁ ବାହାରି ଆସନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ପରେ ଫିଲାଦେଲଫିୟାବାସୀ ବୋଲି କୁହାଯାଏ, ଯଦ୍ୟପି ସେହି ଅନୁଭବକୁ ଧାରଣ କରି ରଖିବା ପାଇଁ ଏକ

ପରୀକ୍ଷା-ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ବିଜୟ ଆବଶ୍ୟକ, ଯାହାର ଶେଷ ରବିବାର-ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ହୁଏ।

ଯାକୁବଙ୍କର (ସ୍ଥାନଦାବିକାରୀ) ଏବଂ ଇସ୍ରାଏଲଙ୍କର (ଜୟୀ) ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ସମ୍ପର୍କ ଏହାକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ ଯେ, 9/11 ରେ ଯେମାନେ ମୂଳଭିତ୍ତିମାନଙ୍କୁ ଫେରିଆସି "ମୂଳ ଗାଢ଼ କରନ୍ତି", ସେମାନେ ସେଠାରେ ଏବଂ ସେହି ସମୟରେ ଏକ ଚୁକ୍ତିଗତ ସମ୍ପର୍କରେ ପ୍ରବେଶ କରନ୍ତି। ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀଗତ ଭାବରେ ନାମପରିବର୍ତ୍ତନ ଏକ ଚୁକ୍ତିର ପ୍ରତୀକ, ଯଥା ଅବ୍ରାମରୁ ଅବ୍ରାହାମ, ସାରାଇରୁ ସାରା, ଯାକୁବରୁ ଇସ୍ରାଏଲ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଉଦାହରଣରେ ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛି। ସେହି ପଦ୍ୟରେ, 9/11 ରେ ଯେମାନେ ପୁରୁଣା ମୂଳଭିତ୍ତିଗତ ସତ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଫେରିଲେ, ସେମାନେ ଏକ ଚୁକ୍ତିଗତ ସମ୍ପର୍କରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ, ଯେତେବେଳେ ବର୍ଷା ପୁଷ୍ପ ଓ କଳି ଉତ୍ପନ୍ନ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲା। ରବିବାର ଆଇନ ସମୟରେ ସମୁଦାୟ ପୃଥିବୀ "ଫଳ" ଦ୍ୱାରା ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ, କାରଣ ସେତେବେଳେ ବର୍ଷା ଅପରିମିତ ଭାବରେ ଉଣ୍ଡାଳିତ ହେବ।

ଯିଶାୟଙ୍କୁ ଯିଶାୟଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ମତ ହେବାକୁ ହେବ, ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାମାନଙ୍କ ସହିତ ମଧ୍ୟ; କିନ୍ତୁ ଯିଶାୟଙ୍କୁ ତୂର୍ଯ୍ୟଧ୍ୱନି ପରି ନିଜ ସ୍ୱର ଉଚ୍ଚ କରି, ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ରର ଗୀତର ପରିପ୍ରେକ୍ଷ୍ୟରେ ଲାଉଦିକିୟାର ସପ୍ତମ-ଦିନୀୟ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ପାପ ଦେଖାଇବାକୁ ହେବ। ସେହି ଗୀତକୁ ଯୀଶୁ ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ରର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତରେ ଗାଇଥିଲେ। ସେହି ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ର ତାଙ୍କୁ କାନ୍ଦାଇଥିଲା, ଯେବେ ସେ କ୍ରୁଶ ପୂର୍ବରୁ ଶେଷଥର ପାଇଁ ଯିରୂଶାଲେମ ଉପରେ ଦୃଷ୍ଟି ପାତ କରିଥିଲେ; ଏହା ଜାଣିଥାଇ ଯେ ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲ ସେମାନଙ୍କର ଅନୁଗ୍ରହ-ପରୀକ୍ଷାର ସମୟସୀମାର ଶେଷ ସୀମାକୁ ପହଞ୍ଚିଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଚୁକ୍ତିବଦ୍ଧ ପ୍ରଜା ଭାବେ ସେମାନଙ୍କୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରାଯାଉଥିଲା। ସେହି ସମୟରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଏମିତି ଜଣେ ପ୍ରଜାଙ୍କ ସହିତ ଚୁକ୍ତିରେ ପ୍ରବେଶ କରୁଥିଲେ, ଯେମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ରରୁ ଯଥୋଚିତ ଫଳ ଉତ୍ପନ୍ନ କରିବେ। ଆରମ୍ଭରେ ଯିହୋଶୂୟଙ୍କ ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ରର କାହାଣୀ ହେଉ କିମ୍ବା ଶେଷରେ ଯୀଶୁଙ୍କର, ଯେମାନେ ନୂତନ ଚୁକ୍ତିର ପ୍ରଜା ହେଲେ, ସେମାନେ ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୌଳିଶ ହଜାରଙ୍କର ପ୍ରତିରୂପ ଥିଲେ।

ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯିଶାୟାଙ୍କ ଦାଖବାଡ଼ିର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ବିଷୟରେ କହିଥିଲେ, ଏବଂ ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି କହିଛନ୍ତି।

> "ଦ୍ରାକ୍ଷାବାଡ଼ିର ଉପମା କେବଳ ଯିହୂଦୀ ଜାତି ପାଇଁ ମାତ୍ର ପ୍ରଯୋଜ୍ୟ ନୁହେଁ। ଏହାରେ ଆମ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଗୋଟିଏ ଶିକ୍ଷା ଅଛି। ଏହି ପିଢ଼ିରେ କଳିସିଆକୁ ପରମେଶ୍ୱର ବହୁତ ବିଶେଷାଧିକାର ଓ ଆଶୀର୍ବାଦରେ ସମ୍ପନ୍ନ କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ସେ ତାହା ସହ ସମଞ୍ଜସ୍ୟ ପ୍ରତିଫଳ ଆଶା କରନ୍ତି।" Christ Object Lessons, 296.

ଭବିଷ୍ୟବାଣୀର ଆତ୍ମାରୁ ଆସିଥିବା ଶେଷ ଉକ୍ତିକୁ ନେଇଯାଉଥିବା ଅନୁଚ୍ଛେଦଟି ପଢ଼ିବା ଶିକ୍ଷାଦାୟକ।

> "ଅଧ୍ୟାୟ ୨୩—ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ର"
>
> "ଯିହୁଦୀ ଜାତି"
>
> "ଦୁଇ ପୁତ୍ରଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ପରେ ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ରର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଆସିଲା। ପ୍ରଥମ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତରେ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯିହୂଦୀ ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଆଜ୍ଞାପାଳନର ଗୁରୁତ୍ୱ ଉପସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ। ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତରେ, ସେ ଇସ୍ରାଏଲଙ୍କୁ ପ୍ରଦତ୍ତ ସମୃଦ୍ଧ ଆଶୀର୍ବାଦଗୁଡ଼ିକୁ ସୂଚିତ କଲେ, ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକ ମାଧ୍ୟମରେ ସେମାନଙ୍କର ଆଜ୍ଞାପାଳନ ଉପରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଅଧିକାରକୁ ପ୍ରକାଶ କଲେ। ସେ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟର ମହିମାକୁ ରଖିଲେ, ଯାହାକି ଆଜ୍ଞାପାଳନ ଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ପୂରଣ କରିପାରୁଥାନ୍ତେ। ଭବିଷ୍ୟତ୍‌ରୁ ଆବରଣ ହଟାଇ, ସେ ଦେଖାଇଲେ ଯେ, ତାଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପୂରଣ କରିବାରେ ବିଫଳ ହେବା ଦ୍ୱାରା, ସମଗ୍ର ଜାତି ତାଙ୍କ ଆଶୀର୍ବାଦ ହରାଇଦେଉଥିଲା ଏବଂ ନିଜ ଉପରେ ବିନାଶ ଆଣୁଥିଲା।"
>
> "'ଜଣେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଗୃହସ୍ଥ ଥିଲେ,' ଖ୍ରୀଷ୍ଟ କହିଲେ, 'ଯିଏ ଜଣେ ଦ୍ରାକ୍ଷାବାଟିକା ରୋପଣ କଲେ, ତାହାକୁ ଚାରିପଟେ ବାଡ଼ ଦେଇ ଘେରିଲେ, ତାହାର ଭିତରେ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ-କୁଣ୍ଡ ଖୋଦିଲେ, ଏବଂ ଜଣେ ଗୋପୁର ନିର୍ମାଣ କଲେ, ପରେ ତାହାକୁ ଚାଷୀମାନଙ୍କୁ ଭାଡ଼ାକୁ ଦେଇ ଜଣେ ଦୂର ଦେଶକୁ ଚାଲିଗଲେ।'"
>
> ଏହି ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ରର ଏକ ବର୍ଣ୍ଣନା ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ଇଶାୟାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଛି: 'ଏବେ ମୁଁ ମୋର ପ୍ରିୟତମଙ୍କ ପାଇଁ ତାଙ୍କର ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମୋର ପ୍ରିୟଙ୍କର ଗୀତ ଗାଇବି। ମୋର ପ୍ରିୟତମଙ୍କର ଏକ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଫଳବତୀ ପର୍ବତଶିରେ ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ର ଥିଲା; ସେ ତାହାକୁ ବାଡ଼ ଦେଇ ଘେରିଲେ, ଏବଂ ତାହାର ମଧ୍ୟରୁ ପଥରଗୁଡ଼ିକୁ ସଂଗ୍ରହ

କରି ବାହାର କରିଦେଲେ, ଏବଂ ଶ୍ରେଷ୍ଠତମ ଦ୍ରାକ୍ଷାଲତାରେ ତାହାକୁ ରୋପଣ କଲେ, ଏବଂ ତାହାର ମଝିରେ ଏକ ଦୁର୍ଗ ନିର୍ମାଣ କଲେ, ଏବଂ ସେଥିରେ ଏକ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ନିଷ୍ପେଷଣଯନ୍ତ୍ର ମଧ୍ୟ ତିଆରି କଲେ; ଏବଂ ସେ ଆଶା କଲେ ଯେ ତାହା ଦ୍ରାକ୍ଷା ଫଳ ଉତ୍ପନ୍ନ କରିବ।' ଇଶାୟା 5:1, 2.

"ଚାଷୀ ବନ୍ୟଭୂମିରୁ ଗୋଟିଏ ଜମିଖଣ୍ଡ ବାଛେ; ସେ ତାହାକୁ ବାଡ଼ ଦିଏ, ପରିଷ୍କାର କରେ, ଚାଷ କରେ, ଏବଂ ଉତ୍ତମ ଦ୍ରାକ୍ଷାଲତା ରୋପଣ କରେ, ଏକ ପ୍ରଚୁର ଫସଲର ଆଶାରେ। ଅଚାଷିତ ଉଜାଡ଼ ଭୂମି ଉପରେ ଏହି ଜମିଖଣ୍ଡର ଶ୍ରେଷ୍ଠତା ଦ୍ୱାରା, ତାହାର ଚାଷ ପ୍ରତି ନିଜର ଯତ୍ନ ଓ ପରିଶ୍ରମର ଫଳ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରି ସେ ନିଜକୁ ସମ୍ମାନିତ କରିବ ବୋଲି ଆଶା କରେ। ସେହିପରି, ଭଗବାନ ଜଗତରୁ ଗୋଟିଏ ଜନସମୁଦାୟକୁ ବାଛିଥିଲେ, ଯେମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଶିକ୍ଷିତ ଓ ଶିକ୍ଷିତ ହେବେ। ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା କହୁଛନ୍ତି, 'ସେନାବାହିନୀଙ୍କ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ର ହେଉଛି ଇସ୍ରାଏଲର ଘରାଣା, ଏବଂ ଯିହୁଦାର ଲୋକମାନେ ହେଲେ ତାଙ୍କର ପ୍ରିୟ ଚାରା।' Isaiah 5:7. ଏହି ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ଭଗବାନ ମହାନ ବିଶେଷାଧିକାର ବର୍ଷାଇଥିଲେ, ତାଙ୍କର ପ୍ରଚୁର କୃପାମୟ ଭଲମନିଷ୍ଠାରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଚୁର ଆଶୀର୍ବାଦ ଦେଇଥିଲେ। ସେ ଆଶା କରୁଥିଲେ ଯେ, ସେମାନେ ଫଳ ଉତ୍ପନ୍ନ କରି ତାଙ୍କୁ ସମ୍ମାନିତ କରିବେ। ସେମାନେ ତାଙ୍କ ରାଜ୍ୟର ସିଦ୍ଧାନ୍ତଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ଥିଲେ। ପତିତ ଓ ଦୁଷ୍ଟ ଜଗତର ମଧ୍ୟରେ ସେମାନେ ଭଗବାନଙ୍କ ଚରିତ୍ରର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରିବାକୁ ଥିଲେ।"

"ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ର ଭାବେ ସେମାନେ ଜାତିହୀନ ଲୋକମାନଙ୍କର ଫଳଠାରୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ଫଳ ଉତ୍ପାଦନ କରିବାକୁ ଥିଲେ। ଏହି ପ୍ରତିମାପୂଜକ ଜନମାନେ ଦୁଷ୍ଟତା କରିବାରେ ନିଜମାନଙ୍କୁ ସମର୍ପଣ କରିଦେଇଥିଲେ। ହିଂସା ଓ ଅପରାଧ, ଲୋଭ, ନିର୍ଯାତନା, ଏବଂ ସର୍ବାଧିକ ଭ୍ରଷ୍ଟ ଆଚରଣଗୁଡ଼ିକୁ କୌଣସି ସଂଯମ ବିନା ଉପଭୋଗ କରାଯାଉଥିଲା। ଅଧର୍ମ, ଅବନତି, ଏବଂ ଦୁର୍ଦଶା—ଏହି ସବୁ ଥିଲା ସେହି ଭ୍ରଷ୍ଟ ବୃକ୍ଷର ଫଳ। ଏହାର ସ୍ପଷ୍ଟ ବିପରୀତରେ ଥିବାକୁ ଥିଲା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ରୋପିତ ଦ୍ରାକ୍ଷାଲତାରେ ଧାରିତ ଫଳ।"

"ଯିହୂଦୀ ଜାତିଙ୍କର ଏହି ବିଶେଷ ସୌଭାଗ୍ୟ ଥିଲା ଯେ, ମୋଶାଙ୍କୁ ଯେପରି ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ଚରିତ୍ର ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା, ସେହିପରି ତାହାକୁ ସେମାନେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରିବେ। ମୋଶାଙ୍କର ଏହି ପ୍ରାର୍ଥନାର ଉତ୍ତରରେ, 'ମୋତେ ତୁମର ମହିମା ଦେଖାଅ,' ପ୍ରଭୁ ଏହି ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଥିଲେ, 'ମୁଁ ମୋର ସମସ୍ତ ମଙ୍ଗଳ ତୋର ସମ୍ମୁଖରେ ଅତିକ୍ରମ କରାଇବି।' Exodus 33:18, 19. 'ଏବଂ ପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରୁ ଅତିକ୍ରମ କରି ଘୋଷଣା କଲେ, ପ୍ରଭୁ, ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର, ଦୟାଳୁ ଓ କୃପାମୟ, ଦୀର୍ଘସହିଷ୍ଣୁ, ଏବଂ ମଙ୍ଗଳ ଓ ସତ୍ୟରେ ପ୍ରଚୁର; ହଜାର ହଜାରଙ୍କ ପାଇଁ ଦୟା ରକ୍ଷାକାରୀ, ଅଧର୍ମ ଓ ଅପରାଧ ଓ ପାପ କ୍ଷମାକାରୀ।' Exodus 34:6, 7. ଏହିଯେ ସେହି ଫଳ ଥିଲା, ଯାହା ଈଶ୍ୱର ତାଙ୍କ ପ୍ରଜାଙ୍କଠାରୁ ଆଶା କରୁଥିଲେ। ସେମାନଙ୍କର ଚରିତ୍ରର ପବିତ୍ରତାରେ, ସେମାନଙ୍କର ଜୀବନର ପବିତ୍ରତାରେ, ସେମାନଙ୍କର ଦୟା, ସ୍ନେହମୟ କୃପା ଓ କରୁଣାରେ, ସେମାନେ ଏହା ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ଥିଲେ ଯେ 'ପ୍ରଭୁଙ୍କର ବ୍ୟବସ୍ଥା ସିଦ୍ଧ, ଯାହା ପ୍ରାଣକୁ ପରିବର୍ତ୍ତିତ କରେ।' Psalm 19:7."

"ଯିହୁଦୀ ଜାତି ଦ୍ୱାରା ସମସ୍ତ ଜନସମୂହଙ୍କୁ ସମୃଦ୍ଧ ଆଶୀର୍ବାଦ ପ୍ରଦାନ କରିବା ହିଁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଥିଲା। ଇସ୍ରାଏଲ ଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କର ଆଲୋକକୁ ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱରେ ପ୍ରସାରିତ କରିବା ପାଇଁ ପଥ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବାକୁ ଥିଲା। ପୃଥିବୀର ଜାତିସମୂହ, ଦୁର୍ନୀତିଗ୍ରସ୍ତ ଆଚାର-ବ୍ୟବହାରକୁ ଅନୁସରଣ କରିବା ଦ୍ୱାରା, ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଜ୍ଞାନ ହରାଇଥିଲେ। ତଥାପି ତାଙ୍କର କୃପାରେ ଈଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କୁ ଅସ୍ତିତ୍ୱରୁ ଲୁପ୍ତ କରିଦେଲେ ନାହିଁ। ସେ ନିଜ ମଣ୍ଡଳୀ ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ସହିତ ପରିଚିତ ହେବାର ସୁଯୋଗ ଦେବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି କଲେ। ସେ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କଲେ ଯେ, ତାଙ୍କର ଜନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକାଶିତ ସିଦ୍ଧାନ୍ତଗୁଡ଼ିକ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ନୈତିକ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତିକୁ ପୁନଃସ୍ଥାପିତ କରିବାର ଉପାୟ ହେବ।"

"ଏହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟର ସାଧନ ପାଇଁ ହିଁ ପରମେଶ୍ୱର ଅବ୍ରାହାମଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ମୂର୍ତ୍ତିପୂଜକ ସ୍ୱଜନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଡାକି ବାହାର କରିଲେ ଏବଂ କାନାନ ଦେଶରେ ବାସ କରିବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ। ସେ କହିଲେ, 'ମୁଁ ତୋତେ ଏକ ମହାନ ଜାତିରେ ପରିଣତ କରିବି, ଏବଂ ମୁଁ ତୋତେ ଆଶୀର୍ବାଦ କରିବି, ଓ ତୋର ନାମକୁ ମହାନ କରିବି; ଏବଂ ତୁ ଏକ ଆଶୀର୍ବାଦସ୍ୱରୂପ ହେବୁ।' ଆଦିପୁସ୍ତକ 12:2।"

ଅବ୍ରାହାମଙ୍କର ବଂଶଧରମାନେ, ଯାକୋବ ଓ ତାଙ୍କର ବଂଶଜମାନେ, ମିଶରକୁ ଆଣି ନମାଇ ଦିଆଯାଇଥିଲେ, ଯେଣୁ ସେହି ମହାନ ଓ ଦୁଷ୍ଟ ଜାତିର ମଧ୍ୟରେ ସେମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ରାଜ୍ୟର ସିଦ୍ଧାନ୍ତମାନଙ୍କୁ ପ୍ରକାଶ କରିପାରନ୍ତି।

ଯୋଷେଫଙ୍କର ସତ୍ୟ ନିଷ୍ଠା ଏବଂ ସମଗ୍ର ମିଶରୀୟ ଜନତାଙ୍କର ପ୍ରାଣରକ୍ଷା ପାଇଁ ସେ କରିଥିବା ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଜନକ କାର୍ଯ୍ୟ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଜୀବନର ଏକ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ଥିଲା। ମୋଶା ଓ ଅନେକ ଅନ୍ୟମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ସାକ୍ଷୀ ଥିଲେ।

"ଇସ୍ରାଏଲଙ୍କୁ ମିଶରରୁ ବାହାର କରି ଆଣିବା ସମୟରେ, ପ୍ରଭୁ ପୁନର୍ବାର ନିଜର ଶକ୍ତି ଓ ନିଜର କୃପାକୁ ପ୍ରକାଶ କଲେ। ଦାସ୍ୟତ୍ୱରୁ ସେମାନଙ୍କର ମୁକ୍ତିରେ ତାଙ୍କର ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର କାର୍ଯ୍ୟମାନ ଏବଂ ଅରଣ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କର ଯାତ୍ରାକାଳୀନ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ତାଙ୍କର ବ୍ୟବହାର କେବଳ ସେମାନଙ୍କର ମାତ୍ର ଉପକାର ପାଇଁ ନ ଥିଲା। ଏହି ସବୁ ଚାରିପାଖରେ ଥିବା ଜାତିମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତମୂଳକ ଶିକ୍ଷା ହେବାକୁ ଥିଲା। ପ୍ରଭୁ ନିଜକୁ ସମସ୍ତ ମାନବୀୟ ଅଧିକାର ଓ ମହିମାରୁ ଊର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ଥିବା ଈଶ୍ୱର ଭାବେ ପ୍ରକାଶ କଲେ। ସେ ନିଜ ଲୋକଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଯେ ସବୁ ଚିହ୍ନ ଓ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ, ସେଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରକୃତି ଉପରେ ଏବଂ ପ୍ରକୃତିକୁ ଉପାସନା କରୁଥିବାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠଙ୍କ ଉପରେ ତାଙ୍କର ଶକ୍ତିକୁ ପ୍ରକାଶ କରିଲା। ଶେଷ କାଳରେ ଯେପରି ସେ ପୃଥିବୀ ମଧ୍ୟରେ ଗମନ କରିବେ, ସେପରି ଈଶ୍ୱର ଗର୍ବିତ ମିଶରଦେଶ ମଧ୍ୟରେ ଗମନ କଲେ। ଅଗ୍ନି, ଝଡ଼, ଭୂମିକମ୍ପ ଓ ମୃତ୍ୟୁ ସହିତ, ମହାନ 'ମୁଁ ଯେ ଅଛି ସେଇ' ନିଜ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ କଲେ। ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦାସ୍ୟତ୍ୱର ଦେଶରୁ ବାହାର କରି ଆଣିଲେ। ସେ ସେମାନଙ୍କୁ 'ସେହି ମହାନ ଓ ଭୟାନକ ଅରଣ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ, ଯେଉଁଠାରେ ଅଗ୍ନିସଦୃଶ ସର୍ପ, ବିଛା ଓ ଖରା ଥିଲା,' ନେଇ ଗଲେ। Deuteronomy 8:15. ସେ 'ଚକମକ ପଥରରୁ' ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପାଣି ବାହାର କଲେ, ଏବଂ 'ସ୍ୱର୍ଗର ଧାନ୍ୟ' ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କୁ ଭୋଜନ ଦେଲେ। Psalm 78:24. 'କାରଣ,' ମୋଶା କହିଥିଲେ, 'ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଅଂଶ ହେଉଛନ୍ତି ତାଙ୍କର ଲୋକ; ଯାକୁବ ହେଉଛି ତାଙ୍କର ଉତ୍ତରାଧିକାରର ଭାଗ। ସେ ତାଙ୍କୁ ଏକ ମରୁଭୂମିର ଦେଶରେ, ଏବଂ ଶୂନ୍ୟ ହୁଙ୍କାରମୟ ଅରଣ୍ୟରେ ପାଇଲେ; ସେ ତାଙ୍କୁ ଘେରି ନେଲେ, ଶିକ୍ଷା ଦେଲେ, ନିଜ ଚକ୍ଷୁମଣି ପରି ରକ୍ଷା କଲେ। ଯେପରି ଗରୁଡ଼ ନିଜ ନୀଡ଼କୁ ଜାଗ୍ରତ କରେ, ନିଜ ଛୁଆମାନଙ୍କ ଉପରେ ପକ୍ଷ ଫଡ଼ାଇ ଉଡ଼େ, ନିଜ ପକ୍ଷ ପ୍ରସାରିତ କରି ସେମାନଙ୍କୁ ଧରେ, ଏବଂ ନିଜ ପକ୍ଷରେ ବୋହି ନେଇଯାଏ: ସେପରି ପ୍ରଭୁ ଏକା ତାଙ୍କୁ ପଥପ୍ରଦର୍ଶନ କଲେ, ଏବଂ ତାଙ୍କ ସହିତ କୌଣସି ପରଦେବତା ନ ଥିଲା।' Deuteronomy 32:9–12. ଏହିପରି ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜ ପାଖକୁ ଆଣିଲେ, ଯେପରି ସେମାନେ ସର୍ବୋଚ୍ଚଙ୍କ ଛାୟାତଳରେ ବାସ କରିପାରନ୍ତି।"

"ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ମରୁଭୂମିର ପରିଭ୍ରମଣକାଳରେ ସେମାନଙ୍କ ନେତା ଥିଲେ। ଦିନରେ ମେଘସ୍ତମ୍ଭରେ ଏବଂ ରାତିରେ ଅଗ୍ନିସ୍ତମ୍ଭରେ ଆବୃତ ହୋଇ, ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ନେତୃତ୍ୱ କଲେ ଏବଂ ପଥପ୍ରଦର୍ଶନ କଲେ। ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ମରୁଭୂମିର ବିପଦସମୂହରୁ ରକ୍ଷା କଲେ, ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିଜ୍ଞାତ ଦେଶକୁ ଆଣିଲେ, ଏବଂ ଯେ ସମସ୍ତ ଜାତି ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ସ୍ୱୀକାର କରୁ ନଥିଲେ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ସେ ଇସ୍ରାଏଲକୁ ନିଜର ମନୋନୀତ ସ୍ୱାଧୀନ ସମ୍ପତ୍ତି, ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦାଖକ୍ଷେତ୍ର ଭାବେ ସ୍ଥାପିତ କଲେ।"

"ଏହି ଜନଗୋଷ୍ଠୀଙ୍କୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବାଣୀମାନ ସମର୍ପିତ କରାଯାଇଥିଲା। ସେମାନେ ତାଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଆଜ୍ଞାମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଚାରିପଟେ ବେଷ୍ଟିତ ହୋଇଥିଲେ—ସତ୍ୟ, ନ୍ୟାୟ, ଓ ପବିତ୍ରତାର ଅନନ୍ତ ସିଦ୍ଧାନ୍ତମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା। ଏହି ସିଦ୍ଧାନ୍ତମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଆଜ୍ଞାପାଳନ ହିଁ ସେମାନଙ୍କର ସୁରକ୍ଷା ହେବାକୁ ଥିଲା, କାରଣ ଏହା ପାପମୟ ଆଚରଣଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜେ ନିଜଙ୍କୁ ନାଶ କରିବାରୁ ରକ୍ଷା କରିଥାନ୍ତା। ଏବଂ ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ରର ସ୍ତମ୍ଭ ପରି, ଈଶ୍ୱର ଦେଶର ମଧ୍ୟଭାଗରେ ତାଙ୍କ ପବିତ୍ର ମନ୍ଦିରକୁ ସ୍ଥାପନ କଲେ।"

"ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ସେମାନଙ୍କର ଶିକ୍ଷକ ଥିଲେ। ସେ ଯେପରି ମରୁଭୂମିରେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଥିଲେ, ସେପରି ସେ ଏବେ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କର ଶିକ୍ଷକ ଓ ପଥପ୍ରଦର୍ଶକ ହେବାକୁ ଥିଲେ। ତମ୍ବୁ ଓ ମନ୍ଦିରରେ ତାଙ୍କର ମହିମା କୃପାସିଂହାସନର ଉପରେ ଥିବା ପବିତ୍ର ଶେଖୀନାରେ ବାସ କରୁଥିଲା। ସେମାନଙ୍କର ପକ୍ଷରେ ସେ ନିରନ୍ତର ଭାବରେ ତାଙ୍କ ପ୍ରେମ ଓ ଧୈର୍ଯ୍ୟର ସମୃଦ୍ଧି ପ୍ରକାଶ କରୁଥିଲେ।"

"ଈଶ୍ୱର ନିଜ ଜନ ଇସ୍ରାଏଲଙ୍କୁ ପ୍ରଶଂସା ଓ ଗୌରବର ଏକ ଜନସମୁଦାୟରେ ପରିଣତ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିଥିଲେ। ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆତ୍ମିକ ସୁବିଧା ଦିଆଯାଇଥିଲା। ଯେପରି ଚରିତ୍ର-ଗଠନ ଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ତାଙ୍କର ପ୍ରତିନିଧି ହୋଇପାରନ୍ତେ, ସେହିପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ କୌଣସି କଥାକୁ ଈଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କୁ ଅବରୋଧ କରି ରଖିନଥିଲେ।"

ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପ୍ରତି ସେମାନଙ୍କର ଆଜ୍ଞାପାଳନ ସେମାନଙ୍କୁ ପୃଥିବୀର ସମସ୍ତ ଜାତିମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ସମୃଦ୍ଧିର ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ରୂପ କରିଦେଇଥାନ୍ତା। ଯିଏ ସେମାନଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର କୌଶଳମୟ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଜ୍ଞାନ ଓ ପାରଦର୍ଶିତା ଦେଇପାରୁଥିଲେ, ସେହି ଜଣେ ସେମାନଙ୍କର ଶିକ୍ଷକ ଭାବେ ଅବିରତ ରହିଥାନ୍ତେ, ଏବଂ ନିଜ ବ୍ୟବସ୍ଥା ।

ପ୍ରତି ଆଜ୍ଞାପାଳନ ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କୁ ମହିମାମଣ୍ଡିତ ଓ ଉନ୍ନତ କରିଥାନ୍ତେ। ଯଦି ସେମାନେ ଆଜ୍ଞାକାରୀ ହେଉଥାନ୍ତେ, ତେବେ ଅନ୍ୟ ଜାତିମାନଙ୍କୁ ପୀଡ଼ିତ କରୁଥିବା ରୋଗଗୁଡ଼ିକରୁ ସେମାନେ ସୁରକ୍ଷିତ ରହିଥାନ୍ତେ, ଏବଂ ବୁଦ୍ଧିଶକ୍ତିର ପ୍ରବଳତା ସହିତ ଆଶୀର୍ବାଦିତ ହୋଇଥାନ୍ତେ। ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଗୌରବ, ତାଙ୍କର ମହିମା ଓ ଶକ୍ତି, ସେମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ସମୃଦ୍ଧିରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେବାକୁ ଥିଲା। ସେମାନେ ଯାଜକମାନଙ୍କ ଓ ରାଜକୁମାରମାନଙ୍କ ଏକ ରାଜ୍ୟ ହେବାକୁ ଥିଲେ। ପୃଥିବୀର ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ଜାତି ହେବା ପାଇଁ ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସୁବିଧା ଯୋଗାଇଦେଇଥିଲେ।

"ଅତ୍ୟନ୍ତ ସ୍ପଷ୍ଟ ଓ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ମୋଶାଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ରଖିଥିଲେ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ସମୃଦ୍ଧିର ଶର୍ତ୍ତଗୁଡ଼ିକୁ ସୁସ୍ପଷ୍ଟ କରିଦେଇଥିଲେ। ସେ କହିଥିଲେ, 'ତୁମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଇଁ ପବିତ୍ର ଜାତି; ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱର ସଦାପ୍ରଭୁ ପୃଥିବୀର ଉପରିଭାଗରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ଜାତିମଧ୍ୟରୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ନିଜ ପାଇଁ ବିଶେଷ ପ୍ରଜା ହେବାକୁ ମନୋନୀତ କରିଅଛନ୍ତି।... ଅତଏବ ଜାଣ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱର ସଦାପ୍ରଭୁ, ସେଇ ହେଉଛନ୍ତି ଈଶ୍ୱର, ବିଶ୍ୱସ୍ତ ଈଶ୍ୱର, ଯିଏ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରନ୍ତି ଓ ତାଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ସହସ୍ର ପୁରୁଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିୟମ ଓ କରୁଣା ରକ୍ଷା କରନ୍ତି।... ଏହେତୁ ମୁଁ ଆଜି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯେ ଆଜ୍ଞା, ବିଧି ଓ ନ୍ୟାୟବିଚାର ପାଳନ କରିବାକୁ ଆଦେଶ ଦେଉଛି, ସେଗୁଡ଼ିକୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ପାଳନ କରିବ। ଏହିକାରଣରୁ ଏମିତି ଘଟିବ ଯେ, ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହି ନ୍ୟାୟବିଚାରଗୁଡ଼ିକୁ ଶୁଣି, ସେଗୁଡ଼ିକୁ ମାନି ଓ ପାଳନ କର, ତେବେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱର ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ଯେ ନିୟମ ଓ କରୁଣାର ଶପଥ କରିଥିଲେ, ସେହିଟି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପାଳନ କରିବେ; ଏବଂ ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରିବେ, ଆଶୀର୍ବାଦ କରିବେ, ଓ ବଢ଼ାଇବେ; ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଗର୍ଭଫଳ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଭୂମିର ଫଳ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଧାନ୍ୟ, ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ଓ ତେଲ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଗୋବଂଶର ବୃଦ୍ଧି ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମେଷପାଳର ବଢ଼ଣିକୁ ମଧ୍ୟ ସେହି ଦେଶରେ ଆଶୀର୍ବାଦ କରିବେ, ଯେହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦେବାକୁ ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପୂର୍ବପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ଶପଥ କରିଥିଲେ। ତୁମ୍ଭେମାନେ ସମସ୍ତ ଜାତିଠାରୁ ଅଧିକ ଆଶୀର୍ବାଦପ୍ରାପ୍ତ ହେବ।... ଏବଂ ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରୁ ସମସ୍ତ ରୋଗ ଦୂର କରିଦେବେ, ଏବଂ ମିଶରର ସେହି ଦୁଷ୍ଟ ରୋଗଗୁଡ଼ିକ ଯାହାକୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣ, ସେଗୁଡ଼ିକର କୌଣସିଟି ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରେ ଦେବେ ନାହିଁ।' ଦ୍ୱିତୀୟ ବିବରଣ 7:6, 9, 11–15।"

"ଯଦି ସେମାନେ ତାଙ୍କ ଆଜ୍ଞାମାନଙ୍କୁ ପାଳନ କରିଥାନ୍ତେ, ତେବେ ଈଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କୁ ଗହମର ଶ୍ରେଷ୍ଠତମ ଅଂଶ ଦେବେ ଏବଂ ପାହାଡ଼ଶିଳାରୁ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମଧୁ ବାହାର କରିଦେବେ ବୋଲି ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଥିଲେ। ସେ ଦୀର୍ଘାୟୁ ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରିବେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ପରିତ୍ରାଣ ଦେଖାଇବେ।"

"ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତି ଅନାଜ୍ଞାକାରିତା ଦ୍ୱାରା ଆଦମ ଓ ହବା ଏଦେନକୁ ହାରାଇଥିଲେ, ଏବଂ ପାପର କାରଣରୁ ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀ ଶାପଗ୍ରସ୍ତ ହୋଇଥିଲା। କିନ୍ତୁ ଯଦି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନେ ତାଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକୁ ଅନୁସରଣ କରନ୍ତି, ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ଦେଶ ପୁନଃ ଉର୍ବରତା ଓ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବ। ମାଟିର ଚାଷାବାସ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପରମେଶ୍ୱର ସ୍ୱୟଂ ସେମାନଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ, ଏବଂ ତାହାର ପୁନଃସ୍ଥାପନାରେ ସେମାନେ ତାଙ୍କ ସହ ସହଯୋଗ କରିବାକୁ ଥିଲେ। ଏପରିଭାବେ ସମଗ୍ର ଦେଶ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିୟନ୍ତ୍ରଣାଧୀନରେ, ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ସତ୍ୟର ଏକ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଶିକ୍ଷାବସ୍ତୁ ହୋଇଉଠିବ। ଯେପରି ତାଙ୍କ ପ୍ରାକୃତିକ ବ୍ୟବସ୍ଥାମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଆଜ୍ଞାପାଳନରେ ପୃଥିବୀ ତାହାର ଧନଭଣ୍ଡାର ଉତ୍ପନ୍ନ କରିବାକୁ ଥିଲା, ସେପରି ତାଙ୍କ ନୈତିକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପ୍ରତି ଆଜ୍ଞାପାଳନରେ ଲୋକମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ତାଙ୍କ ଚରିତ୍ରର ଗୁଣଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରତିଫଳିତ କରିବାକୁ ଥିଲା। ଜୀବନ୍ତ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସେବା ଓ ଉପାସନା କରୁଥିବାମାନଙ୍କର ଶ୍ରେଷ୍ଠତାକୁ ଅନ୍ୟଜାତିମାନେ ସୁଦ୍ଧା ସ୍ୱୀକାର କରିବେ।"

"'ଦେଖ,' ମୋଶା କହିଲେ, 'ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବିଧି ଓ ନ୍ୟାୟବିଧାନ ଶିଖାଇଅଛି, ଯେପରି ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋର ପରମେଶ୍ୱର ମୋତେ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଥିଲେ, ଯେଣୁ ତୁମ୍ଭେ ସେହି ଦେଶରେ, ଯାହା ଅଧିକାର କରିବାକୁ ଯାଉଛ, ସେହିପରି କର। ଏହିହେତୁ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ପାଳନ କର ଓ ଅନୁଷ୍ଠାନ କର; କାରଣ ଏହାହିଁ ଜାତିମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଜ୍ଞାନ ଓ ବୁଦ୍ଧି ହେବ; ସେମାନେ ଏହି ସମସ୍ତ ବିଧି ଶୁଣି କହିବେ, ନିଶ୍ଚୟ, ଏହି ମହାନ ଜାତି ଜ୍ଞାନୀ ଓ ବୁଦ୍ଧିମାନ ଲୋକ। କାରଣ ଏମିତି କେଉଁ ମହାନ ଜାତି ଅଛି, ଯାହାଙ୍କ ନିକଟରେ ପରମେଶ୍ୱର ଏତେ ସନ୍ନିକଟ, ଯେପରି ଆମେ ତାଙ୍କୁ ଯେକୌଣସି ବିଷୟରେ ଡାକୁଥାଉ, ସେପରି ସଦାପ୍ରଭୁ ଆମ ପରମେଶ୍ୱର ଆମ ପାଖରେ ଅଛନ୍ତି? ଏବଂ ଏମିତି କେଉଁ ମହାନ ଜାତି ଅଛି, ଯାହାଙ୍କ ପାଖରେ ଏତେ ଧାର୍ମିକ ବିଧି ଓ ନ୍ୟାୟବିଧାନ ଅଛି, ଯେପରି ଏହି ସମସ୍ତ ବ୍ୟବସ୍ଥା, ଯାହାକି ଆଜି ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ରଖୁଅଛି?' ବିବରଣ ୪:୫–୮।"

ଇସ୍ରାଏଲର ସନ୍ତାନମାନେ ସେହି ସମସ୍ତ ଭୂମି ଅଧିକାର କରିବାକୁ ଥିଲେ, ଯାହା ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କରିଥିଲେ। ଯେ ସମସ୍ତ ଜାତି ସତ୍ୟ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଉପାସନା ଓ ସେବାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱାଧିକାରରୁ ବଞ୍ଚିତ କରାଯିବାକୁ ଥିଲା। କିନ୍ତୁ ଇସ୍ରାଏଲ ମାଧ୍ୟମରେ ତାଙ୍କ ସ୍ୱଭାବର ପ୍ରକାଶ ଦ୍ୱାରା ମଣିଷମାନେ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଆକର୍ଷିତ ହେଉନ୍ତୁ —ଏହାହିଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଥିଲା। ସମଗ୍ର ଜଗତକୁ ସୁସମାଚାରର ଆମନ୍ତ୍ରଣ ଦିଆଯିବାକୁ ଥିଲା। ବଳିଦାନାତ୍ମକ ସେବାର ଶିକ୍ଷା ମାଧ୍ୟମରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଜାତିମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଉନ୍ନତ କରାଯିବାକୁ ଥିଲା, ଏବଂ ଯେମାନେ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଚାହିବେ ସେମାନେ ଜୀବନ୍ତ ରହିବେ। କାନାନୀୟା ରାହାବ ଓ ମୋଆବୀୟା ରୁଥ ପରି ଯେମାନେ ମୂର୍ତ୍ତିପୂଜାରୁ ଫେରି ସତ୍ୟ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଉପାସନାକୁ ଆସିଥିଲେ, ସେମାନେ ତାଙ୍କ ମନୋନୀତ ପ୍ରଜାଙ୍କ ସହିତ ନିଜମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ର କରିବାକୁ ଥିଲେ। ଇସ୍ରାଏଲର ସଂଖ୍ୟା ବୃଦ୍ଧି ପାଇବା ସହିତ ସେମାନେ ନିଜ ନିଜ ସୀମା ବିସ୍ତାର କରିବାକୁ ଥିଲେ, ଯାଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ସମଗ୍ର ଜଗତକୁ ଆବୃତ କରିନଥାଏ।

"ପରମେଶ୍ୱର ତାଙ୍କର କୃପାମୟ ଶାସନ ଅଧୀନରେ ସମସ୍ତ ଜାତିକୁ ଆଣିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିଥିଲେ। ସେ ଇଚ୍ଛା କରିଥିଲେ ଯେ ପୃଥିବୀ ଆନନ୍ଦ ଓ ଶାନ୍ତିରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଉ। ସେ ମନୁଷ୍ୟକୁ ସୁଖ ପାଇଁ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲେ, ଏବଂ ସେ ମାନବ ହୃଦୟଗୁଡ଼ିକୁ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ଶାନ୍ତିରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବାକୁ ଆକାଙ୍କ୍ଷା କରନ୍ତି। ସେ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ଯେ ତଳର ପରିବାରମାନେ ଉପରର ମହାନ ପରିବାରର ଏକ ପ୍ରତୀକ ହେଉନ୍ତୁ।"

"କିନ୍ତୁ ଇସ୍ରାଏଲ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ପୂରଣ କଲା ନାହିଁ। ପ୍ରଭୁ ଘୋଷଣା କଲେ, 'ମୁଁ ତୁମକୁ ଏକ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ଦାଖଲତା, ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ଶୁଦ୍ଧ ବୀଜରୂପେ ରୋପଣ କରିଥିଲି; ତେବେ କିପରି ତୁମେ ମୋ ପାଇଁ ଏକ ବିଦେଶୀ ଦାଖଲତାର ଅଧୋଗତ ଉଦ୍ଭିଦରେ ପରିଣତ ହେଲା?' ଯିରିମିୟ 2:21। 'ଇସ୍ରାଏଲ ଏକ ଶୂନ୍ୟ ଦାଖଲତା; ସେ ନିଜ ପାଇଁ ଫଳ ଫଳାଏ।' ହୋଶେୟ 10:1। 'ଏବେ, ହେ ଯେରୁଶାଲେମର ବାସିନ୍ଦାମାନେ, ଏବଂ ହେ ଯିହୁଦାର ପୁରୁଷମାନେ, ମୋ ଓ ମୋର ଦାଖକ୍ଷେତ୍ର ମଧ୍ୟରେ ବିଚାର କର, ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କରୁଛି। ମୋର ଦାଖକ୍ଷେତ୍ର ପାଇଁ ଆଉ କ'ଣ କରାଯାଇପାରୁଥାନ୍ତା, ଯାହା ମୁଁ ତାହାରେ କରିନାହିଁ? ତେବେ ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ଦେଖିଲି ଯେ ଏହା ଦାଖଫଳ ଉତ୍ପନ୍ନ କରିବ, ସେତେବେଳେ ଏହା କାହିଁକି ଜଙ୍ଗଲୀ ଦାଖଫଳ ଉତ୍ପନ୍ନ କଲା? ଏବଂ ଏବେ ଆସ; ମୁଁ ମୋର ଦାଖକ୍ଷେତ୍ର ସହ କ'ଣ କରିବି, ତାହା ତୁମକୁ କହିବି: ମୁଁ ତାହାର ବାଡ଼କୁ ହଟାଇଦେବି, ଏବଂ ତାହା ଭକ୍ଷିତ ହେବ; ତାହାର ପ୍ରାଚୀରକୁ ଭଙ୍ଗିଦେବି, ଏବଂ ତାହା ପଦଦଳିତ ହେବ। ମୁଁ ତାହାକୁ ଉଜାଡ଼ କରିଦେବି; ଏହାକୁ କାଟାଛାଟା କରାଯିବ ନାହିଁ, କିମ୍ବା ଖୋଦାଯିବ ନାହିଁ; ବରଂ ତାହାରେ କାଣ୍ଟା ଓ ଶୂଳ ଉଦ୍ଭବିତ ହେବ; ମୁଁ ମେଘମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଆଦେଶ ଦେବି ଯେ ସେମାନେ ତାହାର ଉପରେ ବର୍ଷା ନ କରନ୍ତୁ। କାରଣ ... ସେ ନ୍ୟାୟର ପ୍ରତୀକ୍ଷା କଲେ, କିନ୍ତୁ ଦେଖ, ଅତ୍ୟାଚାର; ଧର୍ମିକତାର ପ୍ରତୀକ୍ଷା କଲେ, କିନ୍ତୁ ଦେଖ, ଆର୍ତ୍ତନାଦ।' ଯିଶାୟ 5:3–7।"

"ପ୍ରଭୁ ମୋଶାଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ତାଙ୍କ ପ୍ରଜାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଅବିଶ୍ୱାସ୍ୟତାର ପରିଣାମ ରାଖିଥିଲେ। ତାଙ୍କ ଚୁକ୍ତି ପାଳନ କରିବାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରି, ସେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଜୀବନରୁ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ କରିଦେଇଥାନ୍ତେ, ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଶୀର୍ବାଦ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆସିପାରୁ ନଥାନ୍ତା। 'ସାବଧାନ ହୁଅ,' ମୋଶା କହିଥିଲେ, 'ଆଜି ମୁଁ ତୁମକୁ ଯେ ତାଙ୍କ ଆଜ୍ଞା, ତାଙ୍କ ବିଧିବିଧାନ ଓ ତାଙ୍କ ବିଧାନଗୁଡ଼ିକ ଆଦେଶ କରୁଛି, ସେଗୁଡ଼ିକ ପାଳନ ନ କରି ତୁମେ ଯେହେତୁ ତୁମ ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଭୁଲି ନଯାଅ; ନହେଲେ, ତୁମେ ଯେବେ ଭୋଜନ କରି ତୃପ୍ତ ହେବ, ସୁନ୍ଦର ଘର ବନାଇ ସେଥିରେ ବସିବ; ଏବଂ ତୁମର ଗାଇ-ଢେଉଁ ଓ ଛେଳି-ମେଷ ବଢ଼ିବ, ତୁମର ରୂପା ଓ ସୁନା ବଢ଼ିବ, ଏବଂ ତୁମ ପାଖରେ ଯାହା କିଛି ଅଛି ସବୁ ବଢ଼ିବ; ସେତେବେଳେ ତୁମ ହୃଦୟ ଗର୍ବିତ ହୋଇଉଠିବ, ଏବଂ ତୁମେ ତୁମ ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଭୁଲିଯିବ.... ଏବଂ ତୁମ ହୃଦୟରେ କହିବ, ମୋର ଶକ୍ତି ଓ ମୋର ହସ୍ତର ପ୍ରତାପ ମୋତେ ଏହି ସମ୍ପତ୍ତି ଅର୍ଜନ କରାଇଛି.... ଏବଂ ଯଦି ତୁମେ କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ତୁମ ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଭୁଲିଯାଅ, ଅନ୍ୟ ଦେବତାମାନଙ୍କ ପଛେ ଚାଲ, ସେମାନଙ୍କ ସେବା କର ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ପୂଜା କର, ତେବେ ଆଜି ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଉଛି ଯେ ତୁମେ ନିଶ୍ଚୟ ନଷ୍ଟ ହେବ। ପ୍ରଭୁ ତୁମମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରୁ ଯେ ଜାତିମାନଙ୍କୁ ନଷ୍ଟ କରୁଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ପରି ତୁମେ ମଧ୍ୟ ନଷ୍ଟ ହେବ; କାରଣ ତୁମେ ତୁମ ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସ୍ୱରକୁ ଆଜ୍ଞାପାଳନ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରିନଥିଲା।' ବିବରଣ 8:11–14, 17, 19, 20."

"ଯିହୂଦୀ ଲୋକମାନେ ସେହି ସତର୍କବାଣୀକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଲେ ନାହିଁ। ସେମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଭୁଲିଗଲେ, ଏବଂ ତାଙ୍କ ପ୍ରତିନିଧି ଭାବେ ନିଜମାନଙ୍କର ଉଚ୍ଚ ସୁବିଶେଷ ଅଧିକାରକୁ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ହରାଇଲେ। ସେମାନେ ଯେ ଆଶୀର୍ବାଦ

ପାଇଥିଲେ, ସେହି ଆଶୀର୍ବାଦ ଜଗତ ପାଇଁ କୌଣସି ଆଶୀର୍ବାଦ ଆଣିଲା ନାହିଁ। ସେମାନଙ୍କ   ସମସ୍ତ   ସୁବିଧା କେବଳ ନିଜମାନଙ୍କ   ର ଗୌରବବୃଦ୍ଧ ି ପାଇଁ ନିୟୋଜିତ ହେଲା। ସେମାନେ ଇଶ୍ୱ ରଙ୍କ ୁ ସେହି ସେବାରୁ ବଞ୍ଚ ିତ କଲେ, ଯାହା ସେ ତାଙ୍କ   ଠାରୁ ଆବଶ୍ୟ କ କରୁଥିଲେ, ଏବଂ ସେମାନେ ନିଜ ସହମାନବମାନଙ୍କ ୁ ଧାର୍ମିକ ନିର୍ଦ୍ଦେ ଶନା ଓ ପବିତ୍ର ଦୃଷ୍ଟ ାନ୍ତ ରୁ ବଞ୍ଚ ିତ କଲେ। ପ୍ର ଳୟପୂର୍ବ ଜଗତର ବାସିନ୍ଦ ାମାନଙ୍କ   ପରି, ସେମାନେ ନିଜ ଦୁଷ୍ଟ   ହୃଦୟର ପ୍ର ତ୍ୟେ କ କଳ୍ପ ନାକୁ ଅନୁସରଣ କଲେ। ଏପରିକାରେ ସେମାନେ ପବିତ୍ର   ବିଷୟଗୁଡ଼ିକୁ ଉପହାସସ୍ପ ଦ ପ୍ର ହସନ ପରି ପ୍ର ତୀତ କରାଇଲେ, କହିଲେ, 'ସଦାପ୍ର ଭୁଙ୍କ   ମନ୍ଦ ିର, ସଦାପ୍ର ଭୁଙ୍କ   ମନ୍ଦ ିର, ଏହିଗୁଡ଼ିକ' (ଯିରିମିୟ 7:4), ଏବଂ ସେହି ସମୟରେ ସେମାନେ ଇଶ୍ୱ ରଙ୍କ   ଚରିତ୍ର କୁ ଭ୍ର ାନ୍ତ ରୂପେ ପ୍ର ଦର୍ଶନ କରୁଥିଲେ, ତାଙ୍କ   ନାମକୁ ଅସମ୍ମ ାନିତ କରୁଥିଲେ, ଏବଂ ତାଙ୍କ   ପବିତ୍ର ାଳୟକୁ ଅପବିତ୍ର   କରୁଥିଲେ।"

"ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ରର ଦାୟିତ୍ୱରେ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିବା ସେହି କୃଷକମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ନ୍ୟସ୍ତ ବିଶ୍ୱାସ ପ୍ରତି ଅବିଶ୍ୱସ୍ତ ଥିଲେ। ପୁରୋହିତମାନେ ଓ ଶିକ୍ଷକମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱସ୍ତ ଶିକ୍ଷକ ନଥିଲେ। ସେମାନେ ଲୋକମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ମଙ୍ଗଳମୟତା ଓ କରୁଣା, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରେମ ଓ ସେବା ଉପରେ ତାଙ୍କର ଦାବିକୁ ରଖିଲେ ନାହିଁ। ଏହି କୃଷକମାନେ ନିଜମାନଙ୍କର ଗୌରବକୁ ଖୋଜୁଥିଲେ। ସେମାନେ ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ରର ଫଳକୁ ନିଜମାନଙ୍କର କରିନେବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଥିଲେ। ଲୋକମାନଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟି ଓ ଶ୍ରଦ୍ଧାକୁ ନିଜମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଆକର୍ଷିତ କରିବାହିଁ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରୟାସ ଥିଲା।"

ଇସ୍ରାଏଲର ଏହି ନେତାମାନଙ୍କର ଦୋଷ ସାଧାରଣ ପାପୀର ଦୋଷ ପରି ନ ଥିଲା। ଏହି ଲୋକମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟନ୍ତ ଗମ୍ଭୀର ବାଧ୍ୟତାର ଅଧୀନରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ଥିଲେ। ସେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କୁ ଏହି ପ୍ରତିଜ୍ଞାରେ ବାନ୍ଧିଥିଲେ ଯେ ସେମାନେ 'ପ୍ରଭୁ ଏପରି କହନ୍ତି' ବୋଲି ଶିକ୍ଷା ଦେବେ ଏବଂ କଠୋର ଆଜ୍ଞାପାଳନକୁ ନିଜମାନଙ୍କର ପ୍ରାୟୋଗିକ ଜୀବନରେ ଆଣିବେ। କିନ୍ତୁ ଏହା କରିବାର ପରିବର୍ତ୍ତେ ସେମାନେ ଶାସ୍ତ୍ରମାନଙ୍କୁ ବିକୃତ କରୁଥିଲେ। ସେମାନେ ମଣିଷମାନଙ୍କ ଉପରେ ଭାରୀ ଭାର ରଖୁଥିଲେ, ଏମିତି ଆଚାର-ବିଧିମାନଙ୍କୁ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ କରୁଥିଲେ ଯାହା ଜୀବନର ପ୍ରତ୍ୟେକ ପଦକ୍ଷେପ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚୁଥିଲା। ଲୋକମାନେ ନିରନ୍ତର ଅଶାନ୍ତିରେ ବସବାସ କରୁଥିଲେ, କାରଣ ସେମାନେ ରବ୍ବୀମାନେ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିଥିବା ଆବଶ୍ୟକତାମାନଙ୍କୁ ପୂରଣ କରିପାରୁନଥିଲେ। ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ମଣିଷ-ନିର୍ମିତ ଆଜ୍ଞାମାନଙ୍କୁ ପାଳନ କରିବାର ଅସମ୍ଭବତାକୁ ଦେଖିଲେ, ସେମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଜ୍ଞାମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅବହେଳାଶୀଳ ହେଲେ।

"ପ୍ରଭୁ ନିଜ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏହି ଶିକ୍ଷା ଦେଇଥିଲେ ଯେ, ସେ ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ରର ମାଲିକ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତି ତାଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଭରସାରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିଲା, ଯେପରି ସେଗୁଡ଼ିକୁ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଉ। କିନ୍ତୁ ଯାଜକମାନେ ଓ ଶିକ୍ଷକମାନେ ନିଜମାନଙ୍କର ପବିତ୍ର ପଦର କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଏହିଭଳି କରିନଥିଲେ, ଯେପରି ସେମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସମ୍ପତ୍ତିକୁ ପରିଚାଳନା କରୁଥାନ୍ତି। ତାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟର ଅଗ୍ରଗତି ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟେ ଭରସାରେ ଅର୍ପିତ ସାଧନ ଓ ସୁବିଧାମାନଙ୍କୁ ସେମାନେ ପଦ୍ଧତିମୂଳକ ଭାବରେ ତାଙ୍କଠାରୁ ଛିନିନେଉଥିଲେ। ସେମାନଙ୍କର ଲୋଭ ଓ ଧନଲୋଲୁପତା କାରଣରେ ସେମାନେ ଅନ୍ୟଜାତୀୟମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ମଧ୍ୟ ଅବମାନିତ ହେଲେ। ଏହିପରିଭାବେ ଅନ୍ୟଜାତୀୟ ଜଗତକୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସ୍ୱଭାବ ଏବଂ ତାଙ୍କ ରାଜ୍ୟର ବ୍ୟବସ୍ଥା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଭ୍ରାନ୍ତ ଅର୍ଥ ଗ୍ରହଣ କରିବାର ଅବସର ଦିଆଗଲା।"

"ଜଣେ ପିତାଙ୍କ ହୃଦୟ ସହିତ, ପରମେଶ୍ୱର ନିଜ ଜନମାନଙ୍କୁ ସହନ କଲେ। ସେ ଦିଆଯାଇଥିବା କୃପାଦାନ ଦ୍ୱାରା ଏବଂ ପଛେଇ ନିଆଯାଇଥିବା କୃପାଦାନ ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କଲେ। ଧୈର୍ଯ୍ୟର ସହିତ ସେ ସେମାନଙ୍କର ପାପଗୁଡ଼ିକୁ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ରଖିଲେ, ଏବଂ ସହିଷ୍ଣୁତାରେ ସେମାନଙ୍କ ସ୍ୱୀକାରୋକ୍ତି ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କଲେ। ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ରର ଚାଷୀମାନଙ୍କ ଉପରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଅଧିକାରକୁ ଜୋରଦାର କରିବା ପାଇଁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାମାନେ ଏବଂ ଦୂତମାନେ ପଠାଯାଇଥିଲେ; କିନ୍ତୁ ସ୍ୱାଗତ ପାଇବା ପରିବର୍ତ୍ତେ, ସେମାନଙ୍କୁ ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କ ପରି ବ୍ୟବହାର କରାଗଲା। ଚାଷୀମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିର୍ଯାତନା ଦେଲେ ଏବଂ ହତ୍ୟା କଲେ। ପରମେଶ୍ୱର ଆଉ ଅନ୍ୟ ଦୂତମାନଙ୍କୁ ପଠାଇଲେ, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ପ୍ରଥମମାନଙ୍କ ପରି ଏହି ଏକେଇ ବ୍ୟବହାର ପାଇଲେ; କେବଳ ଏତିକି ଯେ, ଚାଷୀମାନେ ଆହୁରି ଅଧିକ ଦୃଢ଼ ଘୃଣା ପ୍ରଦର୍ଶନ କଲେ।"

"ଶେଷ ଉପାୟ ଭାବେ, ପରମେଶ୍ୱ ର ନିଜ ପୁତ୍ର ଙ୍କ ୁ ଏହା କହି ପଠାଇଲେ, 'ସେମାନେ ମୋର ପୁତ୍ର ଙ୍କ ୁ ସମ୍ମ ାନ କରିବେ।' କିନ୍ତୁ   ସେମାନଙ୍କ   ର ପ୍ର ତିରୋଧ ସେମାନଙ୍କ ୁ ପ୍ର ତିହିଂସାପରାୟଣ କରିଦେଇଥିଲା, ଏବଂ ସେମାନେ

ପରସ୍ପ ର ମଧ ରେ କହିଲେ, 'ଏହିଜଣେ ଉତ୍ତ ରାଧିକାରୀ; ଆସ, ଆମେ ତାଙ୍କ ୁ ହତ୍ୟ । କରିଦେବା, ଏବଂ ତାଙ୍କ ର ଉତ୍ତ ରାଧିକାର ଦଖଲ କରିନେବା।' ତେବେ ଆମେ ଦ୍ର ।କ୍ଷ ।କ୍ଷେ ତ୍ର କୁ ଭୋଗ କରିବା ପାଇଁ ରହିଯିବୁ, ଏବଂ ଫଳ ସହିତ ଆମ ଇଚ୍ଛ ।ମତେ କରିବୁ।"

"ଯିହୂଦୀ ଶାସକମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରୁନଥିଲେ; ତେଣୁ ସେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କଠାରୁ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ କରିଦେଲେ, ଏବଂ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ସମାଧାନ ପାଇଁ ସେ କରିଥିବା ସମସ୍ତ ପ୍ରସ୍ତାବକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କଲେ। ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରିୟ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ରର ମାଲିକଙ୍କ ଅଧିକାରକୁ ସ୍ଥାପିତ କରିବା ପାଇଁ ଆସିଥିଲେ; କିନ୍ତୁ ଚାଷୀମାନେ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ଅବମାନନାର ସହିତ ବ୍ୟବହାର କରି କହିଲେ, ଆମେ ଏହି ମନୁଷ୍ୟକୁ ଆମ ଉପରେ ଶାସନ କରୁଥିବାକୁ ଚାହୁଁନାହୁଁ। ସେମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଚରିତ୍ରର ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟକୁ ଇର୍ଷ୍ୟା କରୁଥିଲେ। ତାଙ୍କ ଶିକ୍ଷାଦାନର ପ୍ରକାର ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଅଧିକ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଥିଲା, ଏବଂ ସେମାନେ ତାଙ୍କ ସଫଳତାକୁ ଭୟ କରୁଥିଲେ। ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ତାଡ଼ନା କରି, ସେମାନଙ୍କର କପଟତାକୁ ଉଦ୍ଘାଟିତ କରି, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଆଚରଣର ନିଶ୍ଚିତ ପରିଣାମକୁ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ। ଏହା ସେମାନଙ୍କୁ ଉନ୍ମାଦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉତ୍ତେଜିତ କଲା। ସେମାନେ ସେହି ତିରସ୍କାରର ଆଘାତରେ ବିଦୀର୍ଣ୍ଣ ହେଉଥିଲେ, ଯାହାକୁ ସେମାନେ ନିରବ କରିପାରୁନଥିଲେ। ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯେ ଉଚ୍ଚ ଧାର୍ମିକ ମାନଦଣ୍ଡକୁ ନିରନ୍ତର ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ରଖୁଥିଲେ, ସେମାନେ ତାହାକୁ ଘୃଣା କରୁଥିଲେ। ସେମାନେ ଦେଖିଲେ ଯେ ତାଙ୍କ ଶିକ୍ଷା ସେମାନଙ୍କୁ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଆଣୁଥିଲା, ଯେଉଁଠାରେ ସେମାନଙ୍କର ସ୍ୱାର୍ଥପରତା ଅନାବୃତ ହୋଇଯିବ, ଏବଂ ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବାକୁ ସଙ୍କଳ୍ପ କଲେ। ସେମାନେ ତାଙ୍କ ସତ୍ୟନିଷ୍ଠା ଏବଂ ଭକ୍ତିପରାୟଣତାର ଆଦର୍ଶକୁ, ଏବଂ ସେ କରୁଥିବା ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟରେ ପ୍ରକାଶ ପାଉଥିବା ଉଚ୍ଚ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକତାକୁ ଘୃଣା କରୁଥିଲେ। ତାଙ୍କ ସମଗ୍ର ଜୀବନ ସେମାନଙ୍କର ସ୍ୱାର୍ଥପରତା ପାଇଁ ଏକ ତିରସ୍କାର ଥିଲା, ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଅନ୍ତିମ ପରୀକ୍ଷା ଆସିଲା—ସେହି ପରୀକ୍ଷା, ଯାହାର ଅର୍ଥ ଥିଲା ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆଜ୍ଞାପାଳନ କିମ୍ବା ଅନନ୍ତ ମୃତ୍ୟୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନାଜ୍ଞାପାଳନ—ସେମାନେ ଇସ୍ରାଏଲଙ୍କ ପବିତ୍ରଜନଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କଲେ। ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଓ ବାରବ୍ବାଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ବାଛିବାକୁ କୁହାଗଲା, ସେମାନେ ଚିତ୍କାର କରି କହିଲେ, 'ବାରବ୍ବାଙ୍କୁ ଆମ ପାଇଁ ଛାଡ଼ିଦିଅ!' ଲୂକ 23:18। ଏବଂ ପୀଲାତ ପଚାରିଲେ, 'ତେବେ ମୁଁ ଯୀଶୁଙ୍କ ସହିତ କ'ଣ କରିବି?' ସେମାନେ ଉଗ୍ରତାର ସହିତ ଚିତ୍କାର କରିଲେ, 'ତାଙ୍କୁ କ୍ରୁଶରେ ଦିଆଯାଉ।' ମାଥିଉ 27:22। 'ମୁଁ କ'ଣ ତୁମର ରାଜାଙ୍କୁ କ୍ରୁଶରେ ଦିଏବି?' ପୀଲାତ ପଚାରିଲେ, ଏବଂ ଯାଜକମାନେ ଓ ଶାସକମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଉତ୍ତର ଆସିଲା, 'କୈସର ଛାଡ଼ି ଆମର କୌଣସି ରାଜା ନାହିଁ।' ଯୋହନ 19:15। ପୀଲାତ ନିଜ ହାତ ଧୋଇ, 'ଏହି ଧର୍ମୀ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ରକ୍ତ ପ୍ରତି ମୁଁ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ' ବୋଲି କହିବାବେଳେ, ଯାଜକମାନେ ଅଜ୍ଞ ଜନସମୂହ ସହିତ ମିଶି ଉଦ୍ଧତତାର ସହିତ ଘୋଷଣା କଲେ, 'ତାଙ୍କ ରକ୍ତ ଆମ ଉପରେ ଓ ଆମ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ଉପରେ ପଡୁ।' ମାଥିଉ 27:24, 25।"

"ଏଭଳି ଯିହୁଦୀ ନେତାମାନେ ନିଜମାନଙ୍କର ଚୟନ କଲେ। ସେମାନଙ୍କର ନିଷ୍ପତ୍ତି ସେହି ପୁସ୍ତକରେ ଲିପିବଦ୍ଧ ହୋଇଥିଲା, ଯାହାକୁ ଯୋହନ ସିଂହାସନ ଉପରେ ଆସୀନ ଥିବା ତାଙ୍କର ହସ୍ତରେ ଦେଖିଥିଲେ, ସେହି ପୁସ୍ତକ ଯାହାକୁ କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ ଖୋଲିପାରୁ ନଥିଲା। ଏହି ନିଷ୍ପତ୍ତି ତାହାର ସମଗ୍ର ପ୍ରତିହିଂସାପୂର୍ଣ୍ଣତା ସହିତ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ସେହି ଦିନ ପ୍ରକାଶିତ ହେବ, ଯେତେବେଳେ ଏହି ପୁସ୍ତକଟି ଯିହୁଦା ଗୋତ୍ରର ସିଂହ ଦ୍ୱାରା ଉନ୍ମୋଚିତ ହେବ।"

"ଯିହୂଦୀ ଲୋକମାନେ ଏହି ଧାରଣାକୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆଦର କରୁଥିଲେ ଯେ ସେମାନେ ସ୍ୱର୍ଗର ପ୍ରିୟପାତ୍ର, ଏବଂ ଯେ ସେମାନେ ସଦା ସର୍ବଦା ଦେବଙ୍କ ମଣ୍ଡଳୀ ଭାବେ ଉଚ୍ଚସ୍ଥାନରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ରହିବେ। ସେମାନେ ଘୋଷଣା କରୁଥିଲେ ଯେ ସେମାନେ ଅବ୍ରାହାମଙ୍କ ସନ୍ତାନ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ସମୃଦ୍ଧିର ଭିତ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ଏତେ ଦୃଢ଼ ପ୍ରତୀତ ହୁଏଥିଲା ଯେ ସେମାନେ ପୃଥିବୀ ଓ ସ୍ୱର୍ଗ—ଉଭୟଙ୍କୁ—ସେମାନଙ୍କ ଅଧିକାରରୁ ବଞ୍ଚିତ କରିବାକୁ ଚ୍ୟାଲେଞ୍ଜ କରୁଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ଅବିଶ୍ୱସ୍ତତାପୂର୍ଣ୍ଣ ଜୀବନ ଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ସ୍ୱର୍ଗର ଦଣ୍ଡାଦେଶ ପାଇଁ ଏବଂ ଦେବଙ୍କଠାରୁ ବିଚ୍ଛିନ୍ନତା ପାଇଁ ନିଜମାନଙ୍କୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରୁଥିଲେ।"

"ଦ୍ର ।କ୍ଷ ।କ୍ଷେ ତ୍ର ର ଦୃଷ୍ଟ ।ନ୍ତ ରେ, ଖ୍ରୀ ।ଷ୍ଟ ଯେତେବେଳେ ଯାଜକମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ସେମାନଙ୍କ ର ଦୁଷ୍ଟ ତାର ପରାକାଷ୍ଠ ାକୁ ଚିତ୍ର ିତ କରିଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ସେ ସେମାନଙ୍କ ୁ ଏହି ପ୍ର ଶ ୍ନ କଲେ, 'ଅତଏବ ଦ୍ର ।କ୍ଷ ।କ୍ଷେ ତ୍ର ର ପ୍ର ଭୁ ଯେତେବେଳେ ଆସିବେ, ସେ ସେହି କୃଷକମାନଙ୍କ ସହ କ'ଣ କରିବେ?' ଯାଜକମାନେ ଗଭୀର ଆଗ୍ର ହ ସହିତ ଏହି ବର୍ଣ୍ଣ ିନାକୁ ଅନୁସରଣ କରୁଥିଲେ, ଏବଂ ବିଷୟଟିର ସେମାନଙ୍କ ସହ ସମ୍ପ ର୍କକୁ ବିଚାର ନକରି ସେମାନେ

ଲୋକମାନଙ୍କ ସହ ଏକତ୍ର ହୋଇ ଉତ୍ତ ର ଦେଲେ, ‘ସେ ସେହି ଦୁଷ୍ଟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଭୟଙ୍କ ର ଭାବରେ ବିନାଶ କରିବେ, ଏବଂ ତାଙ୍କ ଦ୍ର ।କ୍ଷ ।କ୍ଷେ ତ୍ର କୁ ଅନ୍ୟ କୃଷକମାନଙ୍କୁ ଭଡାକୁ ଦେବେ, ଯେମାନେ ନିଜ ନିଜ ଋତୁରେ ତାଙ୍କୁ ଫଳ ଦେବେ।’”

“ଅଜାଣିରେ ସେମାନେ ନିଜେ ନିଜଙ୍କ ବିନାଶର ରାୟ ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ। ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଦୃଷ୍ଟି ପାତ କଲେ, ଏବଂ ତାଙ୍କର ସେହି ଅନ୍ତର୍ଭେଦୀ ଦୃଷ୍ଟିର ସମ୍ମୁଖରେ ସେମାନେ ବୁଝିଲେ ଯେ, ସେ ତାଙ୍କ ହୃଦୟର ଗୁପ୍ତତମ କଥାଗୁଡ଼ିକୁ ପଢ଼ିନେଇଛନ୍ତି। ତାଙ୍କ ଦିବ୍ୟତ୍ୱ ନିର୍ବିବାଦ ଶକ୍ତି ସହିତ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ହୋଇଉଠିଲା। ସେମାନେ ସେହି ଦାଖବାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନିଜେଙ୍କ ଏକ ପ୍ରତିଛବି ଦେଖିଲେ, ଏବଂ ଅନିଚ୍ଛାସ୍ୱରୂପେ ଉଚ୍ଚାରଣ କଲେ, ‘ଈଶ୍ୱର ତାହା ନ କରୁନ୍ତୁ!’”

ଗମ୍ଭୀରତା ଓ ବିଷାଦସହିତ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ପଚାରିଲେ, “ତୁମେ କେବେ ଶାସ୍ତ୍ରରେ ପଢ଼ି ନାହାଁ କି, ‘ଯେ ପାଷାଣକୁ ନିର୍ମାତାମାନେ ଅସ୍ୱୀକାର କଲେ, ସେହିଟି କୋଣର ମୁଖ୍ୟ ପାଷାଣ ହୋଇଛି; ଏହା ପ୍ରଭୁଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ, ଏବଂ ଏହା ଆମ ଚକ୍ଷୁରେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ’? ଏହିହେତୁ ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ କହୁଛି, ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ତୁମମାନଙ୍କଠାରୁ ନେଇ ନିଆଯିବ, ଏବଂ ତାହାର ଫଳ ଉତ୍ପାଦନ କରୁଥିବା ଜାତିକୁ ଦିଆଯିବ। ଏବଂ ଯେ କେହି ଏହି ପାଷାଣ ଉପରେ ପଡ଼ିବ ସେ ଭଙ୍ଗିଯିବ; କିନ୍ତୁ ଯାହାର ଉପରେ ଏହା ପଡ଼ିବ, ତାହାକୁ ଏହା ଚୂର୍ଣ୍ଣବିଚୂର୍ଣ୍ଣ କରିଦେବ।”

ଯଦି ଯିହୁଦୀ ଜାତିର ଲୋକମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରିଥାନ୍ତେ, ତେବେ ସେ ସେହି ଜାତିର ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ବିନାଶକୁ ଅବରୋଧ କରିଦେଇଥାନ୍ତେ। କିନ୍ତୁ ଇର୍ଷ୍ୟା ଓ ଦ୍ୱେଷ ତାଙ୍କୁ ଅନନୁଗ୍ରାହ୍ୟ କରିଦେଲା। ସେମାନେ ନିଶ୍ଚୟ କଲେ ଯେ, ନାଜାରେଥର ଯୀଶୁଙ୍କୁ ସେମାନେ ମେସିହା ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରିବେ ନାହିଁ। ସେମାନେ ଜଗତର ଆଲୋକଙ୍କୁ ଅସ୍ୱୀକାର କଲେ, ଏବଂ ସେହି ସମୟରୁ ତାଙ୍କର ଜୀବନ ଅର୍ଧରାତ୍ରିର ଅନ୍ଧକାର ପରି ଅନ୍ଧକାରରେ ଆବୃତ ହୋଇରହିଲା। ଯେ ବିନାଶ ପୂର୍ବରୁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ କରାଯାଇଥିଲା, ସେହିଟି ଯିହୁଦୀ ଜାତି ଉପରେ ଆସିପଡ଼ିଲା। ସେମାନଙ୍କର ନିଜ ଉଗ୍ର ଓ ଅନିୟନ୍ତ୍ରିତ ଆବେଗ ସେମାନଙ୍କର ସର୍ବନାଶ ସାଧନ କଲା। ସେମାନଙ୍କର ଅନ୍ଧ କ୍ରୋଧରେ ସେମାନେ ପରସ୍ପରଙ୍କୁ ଧ୍ୱଂସ କରିଦେଲେ। ସେମାନଙ୍କର ବିଦ୍ରୋହୀ, ଏକଗୁଁଆ ଗର୍ବ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ସେମାନଙ୍କର ରୋମୀୟ ବିଜେତାମାନଙ୍କର କ୍ରୋଧକୁ ଆଣିଦେଲା। ଯେରୂଶାଲେମ ଧ୍ୱଂସ ହେଲା, ମନ୍ଦିର ଧ୍ୱଂସସ୍ତୂପରେ ପରିଣତ ହେଲା, ଏବଂ ତାହାର ସ୍ଥାନକୁ କ୍ଷେତ୍ର ପରି ଚଷାଯାଇଲା। ଯିହୁଦାର ସନ୍ତାନମାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଭୟାବହ ମୃତ୍ୟୁର ରୂପମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଧନ ହେଲେ। ଲକ୍ଷଲକ୍ଷ ଲୋକଙ୍କୁ ଅନ୍ୟଜାତୀୟ ଦେଶମାନଙ୍କରେ ଦାସ ଭାବେ ସେବା କରିବା ପାଇଁ ବିକ୍ରୟ କରାଯାଇଲା।

“ଏକ ଜାତିରୂପେ ଯିହୂଦୀମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ପୂରଣ କରିବାରେ ବିଫଳ ହୋଇଥିଲେ, ଏବଂ ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ର ସେମାନଙ୍କଠାରୁ କାଢ଼ି ନିଆଯାଇଥିଲା। ସେମାନେ ଯେ ସୁବିଧାଗୁଡ଼ିକର ଦୁରୁପଯୋଗ କରିଥିଲେ, ଯେ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ସେମାନେ ଅବହେଳା କରିଥିଲେ, ସେହି କାର୍ଯ୍ୟ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଅର୍ପିତ କରାଯାଇଥିଲା।”

“ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ରର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ କେବଳ ଯିହୂଦୀ ଜାତି ପାଇଁ ମାତ୍ର ପ୍ରୟୋଜ୍ୟ ନୁହେଁ। ଏହା ଆମ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଏକ ଶିକ୍ଷା ରଖିଛି। ଏହି ପିଢ଼ୀର କଳିସିଆକୁ ଈଶ୍ୱର ମହାନ ଅଧିକାର ଓ ଆଶୀର୍ବାଦରେ ସମ୍ପନ୍ନ କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ସେ ତାହାଙ୍କ ସମନୁରୂପ ଫଳାଫଳ ଆଶା କରନ୍ତି।” Christ’s Object Lessons. 284–296.

ଯୋଏଲଙ୍କ ପୁସ୍ତକ ପୃଥିବୀର ଅନ୍ତକାଳରେ ହେଉଥିବା ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷାର ଇତିହାସକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ। ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷା ହେଉଛି ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଚଉଦ ଅଧ୍ୟାୟର ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଅନ୍ତିମ ସତର୍କବାର୍ତ୍ତା। ଯଦ୍ୟପି ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷା ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ତଥାପି ଏହା ଜଖରିୟାଙ୍କ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ତେଲ, ପୂର୍ବବର୍ଷା ଓ ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷା, ବେଦୀରୁ ଆସୁଥିବା ଅଗ୍ନି ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ଉପସ୍ଥାପନାମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସଙ୍କେତିତ ଦେବତ୍ୱ ଓ ମାନବଜାତିର ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ସଂପ୍ରେଷଣ ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷା କେବଳ ଗୋଟିଏ ବାର୍ତ୍ତା ନୁହେଁ, ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱର ଓ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ସଂପ୍ରେଷଣ ପ୍ରକ୍ରିୟା ମାତ୍ର ମଧ୍ୟ ନୁହେଁ; ବରଂ ଏହା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟରେ ସ୍ଥାପିତ ବାଇବେଲ ଅଧ୍ୟୟନର ଏକମାତ୍ର ପବିତ୍ରୀକୃତ “ପଦ୍ଧତିଶାସ୍ତ୍ର” ମଧ୍ୟ ଅଟେ। ସେହି ପଦ୍ଧତିଶାସ୍ତ୍ର ହେଉଛି ଯିଶାୟାଙ୍କ “ପଙ୍କ୍ତି ଉପରେ ପଙ୍କ୍ତି”, ଯାହା ଅଠାଇଶତମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ମିଳେ।

ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲ ଓ ଆଧୁନିକ ଇସ୍ରାଏଲ—ଉଭୟଙ୍କର ଆରମ୍ଭ କାଳରେ, ଈଶ୍ୱର, "ଚାଷୀ," ଇସ୍ରାଏଲକୁ "ଅରଣ୍ୟରୁ" ବାହାରେ ଆଣିଥିଲେ। ମିଶରରେ ଚାରି ଶତ ତିରିଶି ବର୍ଷର ବନ୍ଦୀତ୍ୱ ହେଉ କିମ୍ବା 538 ରୁ 1798 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ଅନ୍ଧକାର ଯୁଗର ବନ୍ଦୀତ୍ୱ ହେଉ, ଇସ୍ରାଏଲକୁ "ଅରଣ୍ୟରୁ" ବାହାରେ ଆଣାଯାଇଥିଲା; କାରଣ "ଅରଣ୍ୟ" ଦାସ୍ୟତ୍ୱ ଓ ବନ୍ଦୀତ୍ୱର ଏକ ପ୍ରତୀକ ଅଟେ। ପ୍ରାଚୀନ ସାକ୍ଷାତ୍ ଇସ୍ରାଏଲ ହେଉ କିମ୍ବା ଆଧୁନିକ ଆତ୍ମିକ ଇସ୍ରାଏଲ, ଈଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କୁ ଅରଣ୍ୟର ବନ୍ଦୀତ୍ୱରୁ ମୁକ୍ତ କରି "ସ୍ଥାପନ" କଲେ "ନିଜର ଚୟିତ ସ୍ୱାମୀତ୍ୱ, ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦାଖକ୍ଷେତ୍ର" ଭାବରେ, ଯେଉଁମାନେ "ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟାଦେଶଗୁଡ଼ିକର" ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରିବାର ସୁଯୋଗ ସହିତ "ଅର୍ପିତ" ହୋଇ, ଯାଜକ ଓ ରାଜକୁମାରମାନେ ହେବା ପାଇଁ ଆହ୍ୱାନିତ ଥିଲେ। ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲ ପାଇଁ "ବାକ୍ୟାଦେଶଗୁଡ଼ିକ" ଥିଲା ବ୍ୟବସ୍ଥା, ଏବଂ ଆଧୁନିକ ଇସ୍ରାଏଲ ପାଇଁ ସେଗୁଡ଼ିକ ହେଉଛି ବ୍ୟବସ୍ଥା ଓ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ—ଉଭୟ।

> "ପରମେଶ୍ୱର ଏହି ଯୁଗରେ ନିଜ ମଣ୍ଡଳୀକୁ, ଯେପରି ସେ ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲକୁ ଡାକିଥିଲେ, ପୃଥିବୀରେ ଏକ ଆଲୋକରୂପେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହେବା ପାଇଁ ଡାକିଛନ୍ତି। ସତ୍ୟର ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଛେଦକ ଦ୍ୱାରା, ପ୍ରଥମ, ଦ୍ୱିତୀୟ, ଏବଂ ତୃତୀୟ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାମାନଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ, ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ୟ ମଣ୍ଡଳୀମାନଙ୍କଠାରୁ ଏବଂ ଜଗତଠାରୁ ପୃଥକ କରି ନିଜ ସହିତ ଏକ ପବିତ୍ର ସାନ୍ନିଧ୍ୟରେ ଆଣିଛନ୍ତି। ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଭଣ୍ଡାରରକ୍ଷକ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଏହି ସମୟ ପାଇଁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ମହାନ ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ସେମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପିତ କରିଛନ୍ତି। ଯେପରି ପବିତ୍ର ଈଶ୍ୱରୀୟ ଉକ୍ତିମାନ ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲଙ୍କୁ ସମର୍ପିତ ହୋଇଥିଲା, ସେହିପରି ଏଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟ ଜଗତକୁ ଜଣାଇବା ପାଇଁ ଏକ ପବିତ୍ର ଅମାନତ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 14ର ତିନି ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି, ଯେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାମାନଙ୍କ ଆଲୋକକୁ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି ଏବଂ ପୃଥିବୀର ଦୀର୍ଘତା ଓ ପ୍ରସ୍ଥ ଜୁଡ଼ି ଏହି ସତର୍କବାଣୀ ଘୋଷଣା କରିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କର ପ୍ରତିନିଧି ଭାବେ ଆଗକୁ ବଢ଼ନ୍ତି।" Testimonies, volume 5, 455.

ଆଧୁନିକ ଇସ୍ରାଏଲକୁ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ଶକ୍ତି ଅଧୀନରେ ନିଜସ୍ୱ ଅନୁଭବରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଚରିତ୍ର ପ୍ରକାଶ କରୁଥିବାବେଳେ, ଶେଷ ବର୍ଷାର ଶକ୍ତି ଅଧୀନରେ ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କର ଉଚ୍ଚ ହୁଙ୍କାର ଘୋଷଣା କରିବା ପାଇଁ ନିଯୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା। ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କର ଉଚ୍ଚ ହୁଙ୍କାର ଶେଷ ବର୍ଷାର ଉତ୍ତୋଳନ ସମୟରେ ପୂରଣ ହୁଏ, ସେହି ସମୟରେ ଯେତେବେଳେ ଏକ ଶ୍ରେଣୀର ଲୋକ, ଯେମାନେ ବାବିଲର ମଦରେ ମତ୍ତ, ଏକ ମିଥ୍ୟା ଶାନ୍ତି ଓ ନିରାପତ୍ତାର ଶେଷ ବର୍ଷା ସନ୍ଦେଶକୁ ପ୍ରଚାର କରୁଥାନ୍ତି। ଏହିମାନେ ହେଉଛନ୍ତି ଯିଶାୟାଙ୍କର ଇଫ୍ରାୟିମର ମତାଳମାନେ ଏବଂ ଯୋଏଲଙ୍କର ସେହି ଦ୍ରାକ୍ଷାରସପାୟୀମାନେ, ଯାହାଙ୍କ ମୁଖରୁ ନୂତନ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ କାଟି ଦିଆଯାଇଛି। ଯେମାନେ ସତ୍ୟ ଶେଷ ବର୍ଷାର ସନ୍ଦେଶ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ଦାନିଏଲ, ମିଶାଏଲ, ହନନିୟା ଓ ଅଜରିୟାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି, ଯେମାନେ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ଭୋଜନ ପାଇଁ ବାବିଲୋନୀୟ ଖାଦ୍ୟକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଥିଲେ। ଏହିମାନେ ସେହି ଏକ ଲକ୍ଷ ଚଉଆଳିଶ ହଜାର, ଯେମାନେ ମୋଶା ଓ ମେଷଶାବକଙ୍କର ଗୀତ ଗାଆନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ରର ଗୀତ ମଧ୍ୟ, କାରଣ ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ରର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ପୁରାତନ ଇସ୍ରାଏଲର ଚୁକ୍ତି-ସମ୍ବନ୍ଧର ଆରମ୍ଭରେ ମୋଶାଙ୍କ ଇତିହାସରେ ପୂରଣ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ପୁନର୍ବାର ଏହା ପୁରାତନ ଇସ୍ରାଏଲର ଚୁକ୍ତି-ସମ୍ବନ୍ଧର ଶେଷରେ ମେଷଶାବକଙ୍କ ଇତିହାସରେ ପୂରଣ ହୋଇଥିଲା।

ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ରର ଗୀତ ଏହି ଭାବେ ସମାପ୍ତ ହୁଏ ଯେ, ଯେତେବେଳେ ଏକ ନୂତନ ଚୁକ୍ତିର ଜନସମୁଦାୟ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସହ ବିବାହିତ ହେଉଛନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ପୂର୍ବତନ ଚୁକ୍ତିର ଜନସମୁଦାୟଙ୍କୁ ପାର୍ଶ୍ୱକାତ କରାଯାଉଛି। ଚାଳିଶି ବର୍ଷର ମରୁଭୂମି-ଭ୍ରମଣରେ ଯେମାନେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଥିଲେ, ପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଅତିକ୍ରମ କରିଗଲେ, ଏବଂ ଯେ ସମୟରେ ସେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିବାକୁ ଥିବାମାନଙ୍କୁ ତ୍ୟାଗ କରୁଥିଲେ, ସେହି ସମୟରେ ସେ ଯିହୋଶୂୟଙ୍କ ସହ ଚୁକ୍ତିରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ। ପ୍ରଭୁ ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲକୁ ତ୍ୟାଗ କରୁଥିବା ସେହି ସମୟରେ ହିଁ ସେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟ ସଭାଙ୍କ ସହ ବିବାହ କରୁଥିଲେ। ଆଲଫା, ଅର୍ଥାତ୍ ଆରମ୍ଭିକ ଇତିହାସ, ମୋଶାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ, ଏବଂ ଓମେଗା ମେଷଶାବକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ। ସେମାନେ ଉଭୟେ ଯେଉଁ ଇତିହାସକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ କରନ୍ତି, ସେହିଟି ହେଉଛି ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ରର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତର ଇତିହାସ; ଏହିପରି, ଯିଶାୟଙ୍କ ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ରର ଗୀତ ହେଉଛି ପ୍ରକାଶକ ଯୋହନଙ୍କର ମୋଶା ଏବଂ ମେଷଶାବକଙ୍କ ଗୀତ।

ଆମେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଲେଖାରେ ଏହି ଚିନ୍ତାବଳୀକୁ ଅବ୍ୟାହତ ରଖିବୁ।

> "ଏଗୁଡ଼ିକ ସିଷ୍ଟର୍ ହ୍ୱାଇଟଙ୍କର କଥା ନୁହେଁ, ବରଂ ପ୍ରଭୁଙ୍କର କଥା; ଏବଂ ତାଙ୍କର ଦୂତ ଆପଣମାନଙ୍କୁ ଦେବା ପାଇଁ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ମୋତେ ଦେଇଛନ୍ତି। ପରମେଶ୍ୱର ଆପଣମାନଙ୍କୁ ଆହ୍ୱାନ କରୁଛନ୍ତି ଯେ, ଆପଣମାନେ ଆଉ ତାଙ୍କ ସହିତ ବିରୋଧୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ ନାହିଁ। ଯେମାନେ ନିଜକୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟ ବୋଲି ଦାବି କରୁଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ

ଶୟତାନଙ୍କ ର ଗୁଣଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ର କାଶ କରୁଛନ୍ତ ି, ଆତ୍ମ ।, ବାକ୍ୟ ଓ କାର୍ଯ୍ୟ ରେ ସତ୍ୟ ର ଅଗ୍ର ଗତିକୁ ପ୍ର ତିହତ କରୁଛନ୍ତ ି, ଏବଂ ନିଶ୍ଚ ୟରୂପେ ଶୟତାନ ଯେଉଁ ପଥରେ ସେମାନଙ୍କ ୁ ନେଉଛି ସେହି ପଥରେ ଚାଲୁଛନ୍ତ ି—ଏମିତି ଲୋକମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ବହୁତ ଶିକ୍ଷ । ଦିଆଯାଇଥିଲା। ନିଜମାନଙ୍କ ହୃଦୟର କଠୋରତାରେ ସେମାନେ ଏମିତି ଅଧିକାର ଦଖଲ କରିଛନ୍ତ ି, ଯାହା କୌଣସି ପ୍ର କାରେ ସେମାନଙ୍କ ର ନୁହେଁ, ଏବଂ ଯାହା ସେମାନେ ପ୍ର ୟୋଗ କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ। ମହାନ ଶିକ୍ଷ କ କହନ୍ତ ି, ‘ମୁଁ ଉଲଟାଇଦେବି, ଉଲଟାଇଦେବି, ଉଲଟାଇଦେବି।’ ବ୍ୟ ।ଟଲ୍ କ୍ର 1କ୍ ରେ ଲୋକମାନେ କହୁଛନ୍ତ ି, ‘ପ୍ର ଭୁଙ୍କ ର ମନ୍ଦ ିର, ପ୍ର ଭୁଙ୍କ ର ମନ୍ଦ ିର ଆମେ’; କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ସାଧାରଣ ଅଗ୍ନ ି ବ୍ୟ ବହାର କରୁଛନ୍ତ ି। ପରମେଶ୍ୱ ରଙ୍କ କୃପା ଦ୍ୱ ।ରା ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟ କୋମଳ ଓ ବଶୀଭୂତ ହୋଇନାହିଁ।” Manuscript Releases, volume 13, 222.

“ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଧୈର୍ଯ୍ୟର ଏକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଅଛି, କିନ୍ତୁ ତୁମେ ତାହାକୁ ବିଫଳ କରୁଛ। ସେ ଏପରି ଏକ ପରିସ୍ଥିତି ଆସିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେଉଛନ୍ତି, ଯାହାକୁ ତୁମେ ପରେ କେବେ ନା କେବେ ରୋକାଯାଉ ବୋଲି ଅତ୍ୟନ୍ତ ଇଚ୍ଛା କରିବ; କିନ୍ତୁ ସେତେବେଳେ ବହୁତ ଦେର ହୋଇଯିବ। ପରମେଶ୍ୱର ଏଲିୟାଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଥିଲେ ଯେ, ନିଷ୍ଠୁର ଓ କପଟୀ ହଜାଏଲଙ୍କୁ ସିରିଆର ରାଜାରୂପେ ଅଭିଷେକ କରନ୍ତୁ, ଯେପରି ସେ ମୂର୍ତ୍ତିପୂଜକ ଇସ୍ରାଏଲ ପାଇଁ ଏକ ଦଣ୍ଡସ୍ୱରୂପ ହେଉ। କିଏ ଜାଣେ, ତୁମେ ଯେ ପ୍ରତାରଣାମାନଙ୍କୁ ଭଲପାଉଛ, ପରମେଶ୍ୱର ସେହିମାନଙ୍କ ପାଇଁ ତୁମକୁ ଛାଡ଼ି ଦେବେନି କି? କିଏ ଜାଣେ, ଯେଉଁ ପ୍ରଚାରକମାନେ ବିଶ୍ୱସ୍ତ, ଦୃଢ଼, ଓ ସତ୍ୟବାଦୀ, ସେମାନେ ହିଁ ଆମର ଅକୃତଜ୍ଞ ଚର୍ଚ୍ଚମାନଙ୍କୁ ଶାନ୍ତିର ସୁସମ୍ବାଚାର ଅର୍ପଣ କରୁଥିବା ଶେଷ ଲୋକ ହେବେନି କି? ଏହା ହୋଇପାରେ ଯେ ବିନାଶକମାନେ ଆଗରୁହିଁ ଶୟତାନଙ୍କ ହସ୍ତତଳରେ ପ୍ରଶିକ୍ଷିତ ହେଉଛନ୍ତି, ଏବଂ କେବଳ ଆଉ କିଛି ପତାକାବାହକଙ୍କ ପ୍ରସ୍ଥାନ ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କରୁଛନ୍ତି, ଯେଣେକି ସେମାନଙ୍କର ସ୍ଥାନ ଗ୍ରହଣ କରି, ମିଥ୍ୟା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାର ସ୍ୱରରେ ଚିତ୍କାର କରିବେ, ‘ଶାନ୍ତି, ଶାନ୍ତି,’ ଯେତେବେଳେ ପ୍ରଭୁ ଶାନ୍ତି ବିଷୟରେ କିଛି କହିନାହାନ୍ତି। ମୁଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ କମ୍ କାନ୍ଦେ, କିନ୍ତୁ ଏବେ ଦେଖୁଛି ଯେ ମୋର ଚକ୍ଷୁ ଅଶ୍ରୁରେ ଆବୃତ; ମୁଁ ଲେଖୁଥିବାବେଳେ ସେହି ଅଶ୍ରୁମାନେ ମୋର କାଗଜ ଉପରେ ପଡୁଛି। ଏହା ହୋଇପାରେ ଯେ, ଅତିଶୀଘ୍ର, ଆମ ମଧ୍ୟରେ ସମସ୍ତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀର ଶେଷ ହେବ, ଏବଂ ଯେ ସ୍ୱର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆନ୍ଦୋଳିତ କରିଆସିଛି, ସେହି ସ୍ୱର ଆଉ ସେମାନଙ୍କର ଶାରୀରିକ ନିଦ୍ରାକୁ ବିଚଳିତ କରିବ ନାହିଁ।”

“ଯେତେବେଳେ ପୃଥିବୀରେ ଈଶ୍ୱର ତାଙ୍କର ଅଦ୍ଭୁତ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ, ଯେତେବେଳେ ପବିତ୍ର ହସ୍ତମାନେ ଆଉ ସନ୍ଧି-ପେଟିକାକୁ ବହନ କରିବେ ନାହିଁ, ସେତେବେଳେ ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ ହାୟ ଆସିବ। ହାୟ, ତୁମେ, ହଁ ତୁମେ, ଯଦି ଏହି ତୁମ ଦିନରେ ତୁମ ଶାନ୍ତିସମ୍ବନ୍ଧୀୟ କଥାଗୁଡ଼ିକୁ ଜାଣିଥାନ୍ତ! ହାୟ, ଆମର ଲୋକମାନେ ନୀନବେହ ପରି ସମସ୍ତ ଶକ୍ତି ସହିତ ପଶ୍ଚାତ୍ତାପ କରନ୍ତୁ ଏବଂ ସମଗ୍ର ହୃଦୟ ସହିତ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତୁ, ଯେପରି ଈଶ୍ୱର ତାଙ୍କଠାରୁ ନିଜର ପ୍ରଚଣ୍ଡ କ୍ରୋଧ ଦୂର କରିଦିଅନ୍ତୁ।” Testimonies, volume 5, 77.

“ଯଦି ତୁମେ ହୃଦୟର ଜିଦ୍ଦିପଣରେ ଲିପ୍ତ ହୁଅ, ଏବଂ ଅହଂକାର ଓ ଆତ୍ମଧାର୍ମିକତାଦ୍ୱାରା ନିଜ ଦୋଷମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱୀକାର ନ କର, ତେବେ ତୁମେ ଶୟତାନଙ୍କ ପ୍ରଲୋଭନର ଅଧୀନରେ ଛାଡ଼ି ଦିଆଯିବ। ପ୍ରଭୁ ଯେତେବେଳେ ତୁମର ତ୍ରୁଟିମାନଙ୍କୁ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ଯଦି ତୁମେ ପଶ୍ଚାତ୍ତାପ ନ କର କିମ୍ବା ସ୍ୱୀକାରୋକ୍ତି ନ କର, ତେବେ ତାଙ୍କର ପ୍ରଭୁତ୍ୱମୟ ବ୍ୟବସ୍ଥା ତୁମକୁ ପୁନଃ ପୁନଃ ସେହି ପଥରେ ନେଇଯିବ। ତୁମକୁ ସମାନ ପ୍ରକୃତିର ଭୁଲ କରିବା ପାଇଁ ଛାଡ଼ି ଦିଆଯିବ; ତୁମେ ଜ୍ଞାନର ଅଭାବରେ ଅବିରତ ରହିବ, ଏବଂ ପାପକୁ ଧାର୍ମିକତା, ଧାର୍ମିକତାକୁ ପାପ ବୋଲି କହିବ। ଏହି ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ ଯେ ପ୍ରବଞ୍ଚନାମାନଙ୍କର ବହୁଳତା ପ୍ରବଳ ହେବ, ସେମାନେ ତୁମକୁ ଚାରିଦିଗରୁ ଘେରି ଧରିବେ, ଏବଂ ତୁମେ ନେତାମାନଙ୍କୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଦେବ, ଏବଂ ଏହା କରିଥିବାକୁ ମଧ୍ୟ ଜାଣିପାରିବ ନାହିଁ।” Review and Herald, December 16, 1890.